

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางเพศของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ : ศึกษากรณีเรือนจำกลางคลองเปรมนี้ หลังจากที่ได้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คนแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์โดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ แนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเอกลักษณ์ของผู้รักร่วมเพศ แนวความคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม และแนวความคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเบี่ยงเบนทางเพศโดยใช้เรือนจำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ และส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ในส่วนของพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศนั้น เมื่อได้วิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศตั้งแต่ในวัยเด็ก จะมีพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งกระบวนการขัดเกลาทางสังคมนี้เป็นส่วนสำคัญที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมนี้ตั้งแต่ในวัยเด็กจนโตเป็นผู้ใหญ่ ทั้งนี้เพราะโดยสภาพแล้วมนุษย์ทุกคนเป็นสัตว์สังคมจึงต้องมีการอยู่ร่วมกันมีการกระทำต่อกัน (Social Interaction) ดังนั้น กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจึงเป็นหลักในการปฏิบัติที่คนเราจะต้องเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ เช่น กระบวนการเรียนรู้ภาษา การเรียนรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้ค่านิยม บรรทัดฐานสังคม ความเชื่อ และอาชีพ เป็นต้น ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ระเบียบสังคมเป็นเรื่องที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตราบที่มีการติดต่อกับผู้อื่น โดยเฉพาะเด็กๆ นั้น คนที่สำคัญที่สุดคือ พ่อแม่ พี่ๆ น้องๆ หรือบุคคลอื่นที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันในครอบครัว ด้วยเหตุว่าบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่เด็กได้พบปะอยู่เสมอ มีอารมณ์สัมพันธ์ด้วยมากและเป็นบุคคลที่มีทัศนคติและบทบาทมีความสำคัญต่อเด็ก ดังนั้น เด็กจะเป็นอย่างไรก็อาจดูได้จากบุคคลเหล่านี้

สำหรับผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศนี้พบว่าชีวิตในช่วงวัยเด็ก จะยังไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงได้ จึงทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมอย่างที่ตนเองพบเห็นจากครอบครัวที่อยู่ใกล้ชิด เช่น แม่ พี่สาว น้องสาว และเพื่อนผู้หญิง เป็นต้น และ

เอาเป็นแบบอย่างโดยไม่รู้ตัวว่าสิ่งที่ตนเองได้เลียนแบบพฤติกรรมนั้นเช่น การแสดงท่าทางเหมือนผู้หญิง การแต่งหน้าทาปาก การแต่งตัวเหมือนผู้หญิง เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่

จากการศึกษาพบว่า ชีวิตในวัยเด็กของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงและเล่นของเล่นของเด็กผู้หญิงกันทุกคน เช่น เล่นกระโดดยาง เล่นตุ๊กตา เล่นขายของ เล่นพ่อแม่ลูก เป็นต้น และเพื่อความชัดเจนจะแบ่งการวิเคราะห์ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศออกเป็น 4 ช่วง คือ ช่วงวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียน ช่วงวัยเรียนชั้นประถม ช่วงวัยเรียนชั้นมัธยมหรือวิทยาลัย และช่วงวัยทำงาน โดยจะพบว่า

ช่วงวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียน

ในช่วงวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียนของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ จะมีเพื่อนเล่นที่เป็นผู้หญิงตั้งแต่เด็กๆแล้ว เช่น เพื่อนผู้หญิงแถวบ้าน ลูกพี่ลูกน้อง พี่สาว เป็นต้น ทำให้ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชายเพราะสภาพแวดล้อมต่างๆที่แวดล้อมไปด้วยผู้หญิงและสิ่งของต่างๆของผู้หญิงตลอดเวลา และอีกสาเหตุคือ การกลัวเจ็บตัว เพราะเพื่อนผู้ชายจะชอบเล่นกันด้วยความรุนแรง เช่น เล่นต่อสู้กัน จึงเกิดกลัวเจ็บตัวเลยทำให้ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษา

ธีระศักดิ์ : ชีวิตในวัยเด็กก่อนเข้าข้างสับสนเพราะไม่มีพ่อเหมือนกับเพื่อนคนอื่น จึงถูกล้อบ่อยๆเลยทำให้ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย ในครอบครัวจะสนิทกับแม่และพี่สาวมาก ส่วนพี่ชายจะไม่ค่อยสนิทนัก เริ่มรู้สึกเกลียดพ่อมากและมองแม่เป็นฮีโร่ เป็นผู้หญิงที่เก่งมากเลยอยากจะทำเหมือนแม่ ส่วนพี่สาวก็เลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็กๆ เวลามีปัญหาอะไรจึงชอบปรึกษาแม่กับพี่สาวตลอด เริ่มรู้สึกว่าตัวเองไม่ใช่ผู้ชายตั้งแต่เด็กๆ เพราะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย เช่น เล่นกระโดดยาง เล่นขายของ เล่นตุ๊กตา เล่นพ่อแม่ลูกตามปะสาเด็กๆ ไม่อยากเล่นกับผู้ชายเพราะโดนแกล้งและถูกล้อว่าเป็นตุ๊ด เลยทำให้รู้สึกอยากเป็นผู้หญิง และยังเคยแอบขโมยเครื่องสำอางแม่มาแต่งอยู่บ่อยๆ หรือบางครั้งก็แอบขโมยกระโปรงพี่สาวมาใช้

อภิรักษ์ : ตอนเด็กๆอยู่กับแม่ พี่สาวและน้องสาวโดยลำพัง ชีวิตในวัยเด็กก็เช่นเหมือนเด็กทั่วไป แต่จะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย เท่าที่จำความได้จะชอบเล่นขายของ/กระโดดยางกับเพื่อนผู้หญิง จะไม่ชอบเล่นกับเพื่อนผู้ชายเพราะชอบเล่นอะไรแรงๆ ในช่วง

วัยเด็กจะสนิทกับพี่สาวมาก จะชอบทำอะไรเลียนแบบพี่สาว เช่น ขโมยกระเป๋าไปขโมยมาใส่ แอบใช้เครื่องสำอางของพี่สาว เป็นต้น

วิระภาพ : ในวัยเด็กต้องอยู่กับแม่เป็นส่วนใหญ่เนื่องจากพ่อต้องไปราชการต่างจังหวัดบ่อยๆ ทำให้ความทรงจำต่อตัวพ่อน้อยมาก และส่วนใหญ่จะเห็นพ่อในบทบาทของการเป็นผู้นำครอบครัวทำงานนอกบ้าน เวลาที่อยู่กับพ่อจะไม่ค่อยกล้าพูดคุยกับพ่อเนื่องจากพ่อเป็นคนเคร่งขรึม จึงสนิทกับแม่มากกว่ามีอะไรก็จะบอกแม่ จึงมีกิริยาท่าทางเรียบร้อยเหมือนแม่ ช่วงก่อนที่จะเข้าโรงเรียนมักจะแอบแม่ไปเล่นกับเพื่อนๆข้างบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเด็กผู้หญิงประมาณ 7-8 คน และจะมีเพื่อนผู้ชายอีกคนหนึ่งเท่านั้น จึงเริ่มชอบทำกิจกรรมต่างๆที่เล่นกับเพื่อนผู้หญิงมาก เช่น เวลาได้เล่นกระโดดคยงกับเพื่อนผู้หญิงจะมีความสุขสนุกมาก จนบางครั้งแม่ต้องบอกให้ไปเล่นกับพี่ชายบ้าง แต่ก็จะหนีมาเล่นกับเพื่อนผู้หญิงตลอด เป็นต้น

พงศธร : ชีวิตครอบครัวในช่วงวัยเด็กไม่ค่อยอบอุ่นนัก เนื่องจากพ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่อายุ 2 ขวบ จึงต้องอยู่กับแม่และพี่ๆมาโดยลำพัง ต่อมาแม่ก็ได้สามีใหม่ซึ่งเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างตัวเองกับพี่ๆจึงต้องอยู่กับพ่อเลี้ยง โดยพ่อเลี้ยงและแม่จะทำงานรับเหมาก่อสร้างและต้องเดินทางไปเรื่อยๆ มีงานที่ไหนก็จะตระเวนไปตลอด ซึ่งตัวเองและพี่ๆจะต้องอยู่ในบ้านพักของคณงานก่อสร้างมาตลอด และจะอยู่ในความดูแลของพี่สาวที่อายุห่างกัน 5 ปี ทำให้สนิทกับพี่สาวมาก ในช่วงวัยเด็กจะชอบเล่นกับพี่สาวและเด็กๆที่เป็นลูกคณงานก่อสร้าง โดยจะเล่นกับเด็กผู้หญิงมากกว่าเด็กผู้ชาย เช่น เล่นขายของ กระโดดคยง เป็นต้น ส่วนพี่ชายก็จะเล่นกันแรงๆ เช่น เล่นต่อสู้กัน เมื่อเห็นพี่ชายและเด็กผู้ชายเล่นแรงๆกันจึงไม่ชอบไปเล่นด้วย แต่ก็มีบางครั้งที่ต้องเล่นด้วยกัน ตอนอายุประมาณ 5 ขวบ เริ่มมีท่าทางกระตือรือร้นคล้ายเด็กผู้ชาย ทำให้ถูกล้อว่าเป็นตุ๊ดบ่อยๆ จึงเริ่มแสดงออกมากขึ้นจนรู้สึกว่าคุณเองเป็นผู้หญิงเหมือนพี่สาว จึงพยายามเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆของพี่สาว เช่น การนุ่งกระโปรง การทาหน้าขาวๆ เวลาพูดจะจิบปากจิบคอ เป็นต้น

อภิชาติ : ครอบครัวไม่ค่อยอบอุ่นนัก เพราะพ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่วัยเด็ก ตัวเองกับพี่ชายเลยต้องมาอยู่บ้านปู่และย่า โดยที่พ่อแม่จะมาเยี่ยมบ้าง ชีวิตในวัยเด็กจะถูกพี่ชายแกล้งจนต้องร้องไห้เสมอ ทำให้รู้สึกเกลียดพี่ชายและมักจะชอบออกไปเล่นกับเพื่อนผู้หญิงจึงเริ่มมีท่าทางกระตือรือร้น จนทำให้ถูกปู่ตีเสมอ แต่ก็ยังมีท่าทางกระตือรือร้นอยู่จึงต้องแอบทำ

สุทัศน์ : ในช่วงวัยเด็กจะได้รับการเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อและแม่ แต่พอโตขึ้นมาได้ประมาณสัก 4 ขวบ เริ่มเห็นปัญหาของครอบครัวเพราะพ่อแม่ทะเลาะกันบ่อยมาก ทุกครั้งที่พ่อแม่ทะเลาะกัน จะร้องไห้เสียงดัง พ่อกับแม่ก็จะดูด้วยเสียงดังๆ ให้หยุดร้อง ให้จนพี่ชายต้องเข้ามาปลอบ ในที่สุดพ่อแม่ก็เลิกกันเพราะพ่อไปมีภรรยาใหม่ จึงต้องอยู่กับแม่และน้องสาวมาเพียงลำพัง ส่วนพี่ชายพ่อเอาไปอยู่ด้วย ทำให้คิดแม่มาก ตอนเด็กๆตัวเองจะต้องดูแลและเลี้ยงน้องสาว ทำให้ต้องเล่นกับเด็กผู้หญิงมาตั้งแต่เล็กๆเพราะต้องดูแลน้องไปด้วย จะเล่นอะไรที่คล้ายกับเด็กผู้หญิงทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นกระโดดยาง เล่นขายของ เล่นตุ๊กตากระดาษ เป็นต้น

กัญญา : ชีวิตในวัยเด็กไม่ค่อยได้อยู่กับพ่อแม่สัก เพราะท่านจะต้องออกไปขายขนมตั้งแต่เช้ามีด กลับมาก็ตอนหัวค่ำ จึงต้องอยู่กับพี่ๆทั้ง 6 คน โดยเฉพาะพี่สาวจะผลัดกันเลี้ยงดูอยู่ตลอดเวลาเพราะเป็นน้องคนสุดท้อง พี่ๆจึงต้องเอาใจใส่ในการเลี้ยงดู เวลาออกไปเล่นกับเพื่อนๆนอกบ้านก็จะเอาไปด้วยทุกครั้ง ทำให้เติบโตมาในกลุ่มเด็กผู้หญิงแถวๆบ้าน เมื่อโตขึ้นจึงชอบเล่นในกลุ่มเด็กผู้หญิงและมีท่าทางเรียบร้อยผิออกจากเด็กผู้ชายทั่วไป

คมสันต์ : ชีวิตในวัยเด็กต้องอยู่กับพี่ๆมาโดยตลอดเพราะเป็นน้องคนสุดท้อง พี่ๆจะมีอายุห่างพอสมควร ตอนเด็กๆก็มีพฤติกรรมเหมือนเด็กทั่วไป มีการจับกลุ่มเล่นเกมต่างๆ ซึ่งตอนนั้นจะยังไม่มีความแตกต่างระหว่างการเล่นของผู้ชาย ผู้หญิง เพียงแต่เลือกที่จะเล่นกับกลุ่มเด็กผู้หญิงมากกว่าเพราะจะติดสอยห้อยตามพี่สาวเวลาที่พี่สาวไปเล่นกับเพื่อนๆผู้หญิง ส่วนพี่ชายก็จะเล่นกับเพื่อนผู้ชายและมักจะชวนให้ไปเล่นด้วยกันเสมอๆ จึงเริ่มมีพฤติกรรมที่เรียบร้อยคล้ายผู้หญิงและชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง เช่นเล่นกระโดดยาง เพื่อนๆผู้ชายเห็นพฤติกรรมที่แสดงออกจึงมักจะล้อว่าเป็นกะเทยบ่อยๆ แต่ตอนนั้นก็ไม่สนใจและชอบทำอย่างของตัวเองชอบ

ตะวัน : ตอนเล็กๆจะอยู่กับแม่ พี่สาวและน้องสาว จึงทำให้สนิทกับผู้หญิงมาตั้งแต่เล็กๆเพราะจะอยู่กับผู้หญิงมาตลอด เท่าที่จำได้ความเป็นผู้หญิงก็ซึมซับตั้งแต่เด็กแล้วๆ แม่ก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะไม่ค่อยมีเวลาดูแลเท่าไร ตอนเด็กๆก็จะตามพี่สาวและน้องสาวไปเล่นกับเด็กแถวๆบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นเด็กผู้หญิง จึงชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงมาตั้งแต่เด็กๆแล้ว

จากกรณีศึกษาพบว่าสิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีแนวโน้มมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น จะได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมในครอบครัว จะมีลักษณะดังนี้

1. มีความสัมพันธ์ระหว่างแม่ผูกพันใกล้ชิดกันมากเกินไป โดยจะพาไปไหนมาไหนด้วยเสมอ จนทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเกิดเจตคติ ค่านิยม ความคิด ความรู้สึกและลักษณะท่าทางของความเป็นผู้หญิงซึมซับเข้าไปในบุคลิกภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าครอบครัวไหนมีสมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้หญิงอยู่ร่วมกันมากกว่าผู้ชาย ยังจะทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงง่ายขึ้น และเป็นสาเหตุที่ทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

2. ลักษณะที่มีความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ ในลักษณะค่อนข้างห่างเหินไม่มีความผูกพันใกล้ชิดกัน อาจเป็นเพราะพ่อไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับบ้าน หรือมักคิดว่าการอบรมเลี้ยงดูลูกนั้นเป็นหน้าที่ของแม่ จึงไม่สนใจที่จะอบรมเลี้ยงดู จนเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีความสนิทสนมกับแม่มากจึงพยายามเลียนแบบพฤติกรรมของแม่

3. ลักษณะที่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง เช่น ในครอบครัวที่มีพี่น้องผู้หญิงที่มากกว่าผู้ชาย ก็ทำให้ผู้ชายซึมซับและพยายามเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิง หรือ ในครอบครัวที่มีพี่น้องผู้ชายที่มักจะเล่นกันรุนแรง ทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเกิดความกลัวเจ็บตัว จึงไม่เล่นกับกลุ่มผู้ชายแต่จะหันไปเล่นกับผู้หญิงแทนซึ่งจะเล่นกันอย่างอ่อนโยน ไม่รุนแรง เช่น กระโดดค่าง เล่นชายของ เล่นตุ๊กตากระดาษ เป็นต้น

ดังนั้น ชีวิตในช่วงวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียนของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ กระบวนการขัดเกลาทางสังคม จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยพบว่าในวัยเด็กของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะชอบเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงจากคนในครอบครัวและคนรอบข้างไม่ว่าจะเป็นแม่ พี่สาว หรือเพื่อนผู้หญิง จึงทำให้เกิดกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ล้มเหลวเพราะไม่สามารถขัดเกลาให้มีพฤติกรรมแบบแผนชีวิตให้เป็นไปตามครรลองคลองธรรมและไม่สามารถขัดเกลาให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามแบบที่กลุ่มสังคมนั้นๆกำหนดไว้ ตัวแทนของการขัดเกลา ได้แก่ ครอบครัว จึงมีผลต่อการขัดเกลาให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ช่วงวัยเรียนชั้นประถม

ช่วงวัยเรียนชั้นประถมของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ จะเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เด่นชัดขึ้น โดยจะเลือกคบกับเพื่อนผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ เริ่มมีลักษณะท่าทางการแสดงออก กระตือรือร้นแต่ยังไม่มากนัก เป็นเหมือนเด็กผู้ชายเรียบร้อย เริ่มจะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยและทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เป็นเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียน ซึ่งเมื่อได้ทำกิจกรรมแบบนี้แล้ว จะเกิด

ความรู้สึกว่าชอบและสนุกมากทำให้ตัวเองเด่นขึ้น โดยเฉพาะได้แต่งหน้า ทาปาก แต่งตัวเหมือนผู้หญิงจะรู้สึกมีความสุขมาก และเริ่มมีความเข้าใจความแตกต่างในบทบาทของเด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง และรับรู้แล้วว่าตนเองมีพฤติกรรมต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่นๆ ถึงแม้ว่าจะรู้แล้วว่าตนเองเป็นผู้ชาย แต่ก็ไม่ได้ทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเดิมได้ ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษา

สมศักดิ์ : ในช่วงเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา สมศักดิ์เข้าเรียนที่โรงเรียนวัดใกล้บ้าน ชีวิตในโรงเรียนไม่ค่อยมีปัญหาอะไรมากนัก เพราะเพื่อนๆ จะเข้าใจ จะมีบ้างที่ถูกเพื่อนล้อว่าเป็นตุ๊ด แต่สมศักดิ์ก็ไม่เคยโกรธหรือทะเลาะกับเพื่อนเลย เป็นเพราะสมศักดิ์จะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง และไม่เคยเล่นกับเพื่อนผู้ชายเลย

สุรัชชัย : ในช่วงวัยเรียน โรงเรียนประถม เริ่มแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยทำทางกระตุงกระดิงคล้ายผู้หญิง ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงและมีเพื่อนในลักษณะเดียวกันอีก 4-5 คน แต่ก็ยังแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่เด่นชัดมากนัก เป็นเด็กที่เรียนดีและตั้งใจเรียนมาก ทำให้ครูและเพื่อนๆ รักและเอ็นดู แต่ก็จะมีเพื่อนผู้ชายบางคนที่ชอบล้อว่าเป็นตุ๊ด แต่ก็ไม่สนใจอะไรจะนั่งๆ เผลอๆ

ภูษงค์ : หลังจากที่เข้าโรงเรียนประถม จะแสดงออกถึงลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดขึ้น เพราะที่โรงเรียนจะมีเพื่อนผู้ชายที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศคล้ายกันอยู่ในกลุ่มประมาณ 4-5 คน ส่วนใหญ่ก็จะแสดงออกพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะที่น่ารักๆ ไม่กระตุงกระดิงมากนัก

สิทธิศักดิ์ : หลังจากเข้าเรียนที่โรงเรียนประถมซึ่งเป็นโรงเรียนวัดแถวบ้าน ก็มีพฤติกรรมเหมือนเด็กทั่วไป แต่จะแตกต่างกับเด็กผู้ชายอื่นๆ ตรงที่จะเป็นเด็กที่เรียบร้อยเหมือนผู้หญิงและชอบเล่นกับเด็กผู้หญิง ทำทางก็ไม่ออกกระตุงกระดิงมากนัก ทำให้ครูและเพื่อนๆ ไม่รู้ว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่จะชอบแสดงออกในลักษณะทำทางกระตุงกระดิงที่บ้านมากกว่า

โอภาส : หลังจากเข้าเรียนประถม มีความชัดเจนว่าตัวเองมีลักษณะกิริยาท่าทางที่เรียบร้อยและมักเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนผู้หญิง มีเพื่อนผู้ชายบางคนชอบล้อว่าเป็นตุ๊ด ทำให้เริ่มมีความคิดในเรื่องความต่างของการเป็นเด็กผู้หญิงผู้ชาย ซึ่งตอนนั้นไม่รู้ว่าเป็นตุ๊ดทำไม ไม่รู้ว่าลักษณะของเด็กผู้ชายที่เรียบร้อยเหมือนผู้หญิงเรียกว่าตุ๊ด แต่ก็ไม่ได้สนใจอะไรเพราะ

ใจมันชอบของสวยๆงามๆเหมือนเด็กผู้หญิง ตอนนั้นอยู่ประมาณ ป.5-ป.6 จึงเกิดความสงสัยว่าทำไมเราไม่ปกติเหมือนเพื่อนๆ

พงศธร : หลังจากเข้าเรียนที่โรงเรียนแห่งหนึ่งใกล้ๆบ้าน เป็นโรงเรียนที่มีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ตอนนั้นก็เริ่มมีท่าทางกระตือรือร้นมาก ชอบเล่นและเลียนแบบเพื่อนผู้หญิง จนครูต้องเรียกพี่สาวมาพบที่โรงเรียนเพื่อบอกกล่าวถึงพฤติกรรมของตัวเอง แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ยังไม่เลิกแสดงออกในลักษณะผู้หญิง ครูจึงต้องปล่อยเลยตามเลย แต่ก็คอยดูแลเป็นพิเศษ เพราะเพื่อนๆผู้ชายชอบล้อว่าเป็นตุ๊ด ซึ่งจะ ไม่ยอมจนทำให้ทะเลาะกับเพื่อนๆเสมอ ครูจึงต้องคอยปรามอยู่เสมอๆ ตอนอยู่ป.6 แสดงออกเด่นชัดมากขึ้น โดยเฉพาะเวลามีงานกีฬาสักก็จะได้แต่งตัวเหมือนผู้หญิงเป็นเชียร์ลีดเดอร์ ทำให้รู้สึกว่าคุณผู้ชายไม่ใช่ผู้ชายแล้ว

ช่วงวัยเรียนชั้นมัธยมหรือวิทยาลัย

ช่วงวัยเรียนชั้นมัธยมหรือวิทยาลัยของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ จะเริ่มแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างเปิดเผยเด่นชัดขึ้น กล้าแสดงออกในพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากขึ้น เช่น แอบแต่งหน้าไปโรงเรียน แต่งกายที่ผิดระเบียบ แอบไว้ผมยาว ฯลฯ จะเริ่มเลือกคบกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย และเริ่มมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอยู่ในกลุ่มมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนๆกะเทยจะชอบแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในหลายรูปแบบร่วมกัน เช่น แช่วเพื่อนผู้ชาย พูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างเปิดเผย แอบหนีไปเที่ยวกลางคืน ฯลฯ และเริ่มทานยาคุมกำเนิด เพราะมีความเชื่อว่าจะทำให้มีหน้าอก ผิวพรรณเนียนใส และมีสรีระคล้ายผู้หญิง โดยมีกะเทยรุ่นพี่คอยให้คำแนะนำหลังจากนั้นก็ทำให้เริ่มรู้สึกอยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย จึงทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศบางคนเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพื่อนผู้ชายด้วยกัน ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษา

สุรัชชัย : สุรัชชัยสอบเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดซึ่งเป็นโรงเรียนชายล้วน สาเหตุที่สุรัชชัยสอบเข้าที่โรงเรียนแห่งนี้ เพราะเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนที่เป็นกะเทยอยู่เยอะ หลังจากที่ได้เข้าไปเรียน จึงเริ่มแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดมากขึ้น เริ่มแต่งหน้าทาปาก แต่งกายผิดระเบียบโรงเรียน ยิ่งเวลาที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกันแล้ว จะกล้าแสดงออกมากขึ้นเช่น เม้าส์เรื่องเพื่อนผู้ชาย จับกลุ่มคุยเฮฮาเสียงดัง คุยกันเรื่องเพศสัมพันธ์ โดยจะมีกะเทยรุ่นพี่เป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ สุรัชชัยเริ่มทานยา

คุมกำเนิดตั้งแต่แม่.2 จากคำแนะนำของกะเทยรุ่นพี่ โดยหวังว่าอยากจะมีหน้าอกและผิวพรรณเนียนใส

ภูษงค์ : ในช่วงที่เรียนมัธยม ภูษงค์ไม่ค่อยตั้งใจเรียนแต่จะชอบจับกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นกะเทยหนีเรียนไปเที่ยวข้างนอก ซึ่งกิจกรรมที่ชอบทำร่วมกันส่วนใหญ่ก็จะแต่งหน้า แต่งตัวอวดกัน โดยเฉพาะช่วงวันที่มีการแข่งขันกีฬาในโรงเรียน จะแสดงออกกันอย่างเต็มที่โดยการเป็นเชียร์ลีดเดอร์ ภูษงค์จึงเริ่มซึมซับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้นและพยายามแสดงออกโดยคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกตอะไร หลังจากขึ้นม.3จึงกล้าคบกับเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งเป็นแฟนอย่างจริงจัง เพราะเรื่องการมีแฟนในกลุ่มกะเทยจะถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา

โอภาส : หลังจากที่โอภาสเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมแถวบ้าน ชีวิตช่วงมัธยมมีความแตกต่างจากประถมมากเพราะ โอภาสเริ่มค้นพบแล้วว่าตัวเองควรจะเป็นผู้หญิงมากกว่า เพราะจิตใจโอนเอียงไปทางผู้หญิง จึงเริ่มแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เด่นชัดขึ้น โดยเฉพาะเมื่อรวมกลุ่มเพื่อนๆที่เป็นกะเทยแล้ว จะมีกิจกรรมต่างๆให้ทำร่วมกันมาก เช่น การเม้าส์อาจารย์ เม้าส์เรื่องผู้ชาย แอบแต่งหน้าทาปาก และคุยกันในเรื่องเพศสัมพันธ์ โอภาสเริ่มทานยาคุมกำเนิดตั้งแต่แม่.2 เพราะเพื่อนๆกะเทยหาซื้อมาให้ เพราะเห็นรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยทานกันแล้วมีหน้าอก จึงอยากจะมีเหมือนคนอื่นบ้างก็เลยลองทานดู หลังจากจบม.3 โอภาสตัดสินใจเรียนต่อม.ปลายที่โรงเรียนเดิม โดยเลือกเรียนสายศิลป์-ภาษาตามเพื่อนๆที่เป็นกะเทย ชีวิตในช่วงม.ปลายโอภาสชอบจับกลุ่มกับเพื่อนๆกะเทยมากกว่าเพื่อนผู้หญิงและเพื่อนผู้ชาย เพราะเวลาที่กะเทยจับกลุ่มคุยกัน ส่วนใหญ่ก็มักจะชอบคุยกันในเรื่องผู้ชาย กับเรื่องความสวยความงาม ซึ่งเป็นจุดเด่นของกลุ่มเสมอ และอีกประการที่สำคัญคือกลุ่มที่เป็นกะเทยเหมือนกันเวลาคุยกันจะรู้เรื่องและเข้าใจกันมากกว่า ทำให้สนิทกับเพื่อนๆกะเทยมาก

วีระภาพ : หลังจากที่วีระภาพและเพื่อนๆกะเทยบางส่วนเข้ามาเรียนที่โรงเรียนมัธยมประจำอำเภอแล้ว ก็กล้าที่จะแสดงออกมากขึ้นเพราะที่โรงเรียนจะมีกลุ่มกะเทยที่เป็นรุ่นพี่อยู่เยอะ เริ่มแต่งหน้า ทำผม ทานยาคุมกำเนิดเพราะอยากมีหน้าอกซึ่งเป็นที่ยอมรับของกลุ่มกะเทย และจะมีกิจกรรมต่างๆทำเยอะมาก เช่น การเป็นเชียร์ลีดเดอร์ ในส่วนของเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้น วีระภาพเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ชายตั้งแต่ตอนอายุ 15 ปีเพราะตอนนั้นเริ่มมีหน้าอกแล้ว มีเพื่อนผู้ชายแอบมาจับหน้าอกบ่อยๆตอนที่ถูกจับหน้าอกจะมีความรู้สึกเสียวๆ หลังจากที่ใกล้จะจบม.3ก็เลยคิดว่าน่าจะลองมีอะไรกับผู้ชายสักครั้ง เพราะเพื่อน

กะเทยบางคนก็เคยมีอะไรกับผู้ชายแล้วก็มาเล่าให้ฟัง จึงเริ่มคบกับผู้ชายจริงจังคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนในห้องเดียวกัน หลังจากคบกันได้ไม่นาน ก็มีเพศสัมพันธ์กัน

แต่จะมีผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ 2 คน ซึ่งนับถือศาสนาอิสลามจะมีความเก็บกดในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของตนเพราะไม่อาจจะแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เด่นชัดได้ เนื่องจากคนในชุมชนไม่ยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จึงต้องแอบซ่อนในการแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เพราะหากคนในชุมชนรู้ก็จะเป็นที่รังเกียจของคนทั่วไป บางครั้งอาจจะถูกขับไล่ออกจากชุมชนเลย

สิทธิศักดิ์ : สิทธิศักดิ์เป็นคนอิสลาม หลังจากเข้าโรงเรียนอิสลามใกล้ๆบ้าน เมื่อไปโรงเรียนแล้วจะเริ่มรู้สึกของตัวเองแตกต่างกับเพื่อนผู้ชายอื่นๆตรงที่ตัวเองจะเป็นเด็กที่เรียบร้อยเหมือนผู้หญิงและชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง แต่กิริยาท่าทางก็ยังไม่ออกกระดุกกระดิงมากนัก ทำให้ครูและเพื่อนๆไม่รู้ว่าสิทธิศักดิ์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่สิทธิศักดิ์เองก็จะชอบแสดงออกในลักษณะท่าทางกระดุกกระดิงที่บ้านมากกว่า ซึ่งหลังจากที่แม่และพี่สาวเห็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของสิทธิศักดิ์ ทำให้แม่กังวลมากเพราะกลัวคนแถวบ้านจะรังเกียจถูกเพราะคนอิสลามจะรังเกียจพวกกะเทยมาก บ้านไหนที่มีลูกหลานเป็นกะเทยจะถูกรังเกียจจากคนส่วนใหญ่ในชุมชน ทำให้สิทธิศักดิ์รู้สึกเก็บกดเป็นอย่างมาก

เจษฎา : เจษฎาเกิดมาในครอบครัวที่นับถือศาสนาอิสลามที่ค่อนข้างเคร่งครัดในคำสั่งสอนของศาสนา เจษฎาจึงต้องทำตามระเบียบวิธีปฏิบัติตามศาสนามาตั้งแต่เด็กๆเช่น การละหมาด การถือศีลอด การห้ามทานเนื้อหมู เป็นต้น ในช่วงวัยเด็กเจษฎาใช้ชีวิตอยู่ในระเบียบคำสั่งสอนของศาสนาอิสลามเพราะคนในชุมชนจะนับถือศาสนาอิสลามจึงมีกิจกรรมทางศาสนาให้ร่วมกันปฏิบัติมากมาย แต่เจษฎาก็ไม่ค่อยชอบที่จะอยากเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นั้น แต่ก็ต้องจำใจในการเข้าร่วมเพราะพ่อแม่จะสั่งสอนให้ทำตามกฎระเบียบของทางชุมชน ในช่วงวัยเด็กของเจษฎาก็ไม่ได้แตกต่างกับเด็กๆคนอื่นในชุมชนที่จะต้องเคร่งครัดในหลักคำสอนของศาสนา ในช่วงวัยเรียน เจษฎาจึงเข้าเรียนที่โรงเรียนสอนศาสนาในชุมชนเหมือนเด็กทั่วไป ช่วงที่เข้าโรงเรียนรู้สึกที่ตัวเองเริ่มมีความผิดปกติเพราะว่าจะชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงมากกว่าเด็กผู้ชาย และมีกิริยาท่าทางเรียบร้อยเหมือนเด็กผู้หญิงอย่างเห็นได้ชัด จะถูกเพื่อนผู้ชายแกล้งเป็นประจำแต่ไม่ยอมจะต่อสู้ตลอดจนเขาเลิกแกล้งไปเอง และยังมาเห็นพี่ๆแถวบ้านมีลักษณะคล้ายผู้หญิงเหมือนเราจึงทำให้รู้สึกที่ไม่ใช่เรื่องผิดปกติอะไร แต่เมื่อทางบ้านรู้ว่าพฤติกรรมแบบนี้ก็ถูกทำโทษและถูกดุค่าอยู่เป็นประจำ จึงไม่ค่อย

แสดงออกให้เห็นที่บ้านเห็น จะชอบแสดงออกเวลาที่อยู่กับพี่ๆที่มีลักษณะเดียวกัน แต่ก็จะมีคนไปฟ้องพ่อแม่เสมอว่าเรามีพฤติกรรมอย่างนั้น ช่วงนั้นมีความรู้สึกเก็บกดมากกว่าทำไมชีวิตตัวเองต้องลำบากอย่างนี้ โดยเฉพาะคนที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ คนอิสลามจะไม่ยอมรับเลย จึงต้องหลบๆซ่อนๆมาตลอด เพราะคนในชุมชนจะรังเกียจไม่ยอมคบค้าสมาคมด้วย บางครั้งถึงกับไล่ออกจากชุมชนเลย

จากกรณีศึกษาพบว่าสิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีแนวโน้มมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น จะได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเป็นตัวกระตุ้นอีกทางหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งจะมีลักษณะดังนี้

1. อิทธิพลสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่เกิดจากเพื่อนๆล้อเลียน อาจเป็นเพราะผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศนั้นมีหน้าตาดีหรือท่าทางอ่อนแอ จึงมักถูกล้อเลียนว่าเป็นกะเทย เมื่อถูกล้อเลียนบ่อยๆเข้าผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศก็อาจเกิดความรู้สึกสับสนคิดว่าตนเป็นกะเทยจริง เป็นลักษณะถูกคนอื่น กระตุ้นให้เกิดการย่ำคิด สงสัยตัวเองขาดความเชื่อมั่นในด้านเอกลักษณ์ทางเพศมากขึ้น

2. อิทธิพลสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในส่วนตัวความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน ซึ่งถ้าผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีแนวโน้มกลายเป็นผู้หญิงตั้งแต่อยู่ที่บ้านแล้ว เมื่อมาโรงเรียนจึงมีแนวโน้มที่อยากจะใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย การมีกิจกรรมอยู่ร่วมกับผู้หญิงนานๆเข้าก็จะยังมีนิสัยเป็นผู้หญิงมากขึ้น

3. อิทธิพลสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในเรื่องการจัดกิจกรรมของโรงเรียน โดยการจับให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศแต่งตัวแสดงเป็นบทผู้หญิง เช่น ให้แต่งตัวเป็นผู้หญิงเพื่อเป็นเชียร์ลีดเดอร์ เมื่อผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศซึ่งไม่เคยได้รับความสนใจ แต่เมื่อปฏิบัติตัวเป็นผู้ชายหรือแสดงกิริยาท่าทางเป็นผู้หญิงกลับมีแต่คนสนใจ ชื่นชมก็อาจเกิดความภาคภูมิใจ รู้สึกตัวเองมีค่า เป็นความรู้สึกเด่นและ แสดงตัวต่อไปจนเป็นนิสัย

4. อิทธิพลสภาพแวดล้อมในโรงเรียนต่อการอยู่ในกลุ่มที่มีแนวโน้มเป็นรักร่วมเพศด้วยกัน เพราะการไม่สามารถเข้าอยู่ในกลุ่มผู้ชายที่ปฏิเสธเขาได้จึงต้องจับกลุ่มอยู่ด้วยกัน ทำให้ยังมีความรู้สึกเบี่ยงเบนทางเพศกันได้มากขึ้น เพราะเป็นช่วงพัฒนาการของการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนเอกลักษณ์จึงเบี่ยงเบนไป

ช่วงวัยทำงาน

ในช่วงนี้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศหลายคนจะไม่ศึกษาต่อ แต่จะหางานทำโดยส่วนใหญ่ก็จะทำงานกลางคืนในบาร์ที่มีกลุ่มกะเทยอยู่มาก เช่น พนักงานบริการในบาร์ (นั่งครึ่ง) โชว์คาบาเรต์ หรือแม่กระทั่งขายบริการทางเพศ เป็นต้น โดยจะเปิดเผยตัวเองมากขึ้นและรู้สึกว่าการเป็นกะเทยเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองแล้ว ถึงแม้ว่าพวกเขาจะรู้ว่าการเป็นกะเทยของตนเองยังไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมและคนใกล้ชิดในครอบครัว แต่พวกเขาก็แน่ใจว่าไม่ว่าพวกเขาจะเป็นอย่างไร แสดงออกในความเป็นกะเทยมากแค่ไหน คนในครอบครัวก็ต้องยอมรับพวกเขาได้อยู่แล้ว จึงกล้าที่จะแสดงออกอย่างเปิดเผย ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษา

ธีระศักดิ์ : หลังจากที่ได้ตัดสินใจไม่เรียนต่อ ธีระศักดิ์จึงเริ่มหางานทำโดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เป็นกะเทยซึ่งทำงานในบาร์ โดยธีระศักดิ์เริ่มงานจากพนักงานเชียร์เหล้าก่อน (นั่งครึ่ง) หลังจากนั้นจึงตัดสินใจหันมาขายบริการทางเพศแทนเพราะมีรายได้ที่ดีกว่า ในระหว่างที่ทำงานขายบริการทางเพศนั้นก็ยังมีแฟนเป็นชาวต่างชาติคนหนึ่ง ซึ่งก็ตัดสินใจมาอยู่กินด้วยกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

สมศักดิ์ : หลังจากจบม.6 สมศักดิ์สอบเอนทรานซ์ แต่สอบไม่ติด จึงตัดสินใจไม่เรียนต่อ เพราะอยากทำงานหาเงินมาช่วยพ่อแม่ จึงเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหางานทำ โดยอาศัยอยู่แถวๆ พระประแดง งานแรกที่ได้ทำเป็นงานโชว์คาบาเรต์ที่ศาลิปปิโชว์คาบาเรต์แถวๆ สุขุมวิท สาเหตุที่ทำงานโชว์คาบาเรต์ ก็เพราะว่าเป็นความใฝ่ฝันของกะเทยส่วนใหญ่ ได้แต่งตัวสวยๆ เหมือนผู้หญิง สมศักดิ์ทำงานโชว์คาบาเรต์อยู่ 7 ปี

วีระภาพ : วีระภาพเริ่มจากการเป็นพนักงานเชียร์เหล้าก่อน ได้ทำงานที่บาร์ประมาณสองอาทิตย์ จึงมีความรู้สึกที่ตัวเองชอบงานนี้มาก เพราะสนุก ตื่นเต้นอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการนั่งคุยกับแขกที่มาเที่ยว ส่วนใหญ่ก็จะเป็นชาวต่างชาติ ทำให้ได้สื่อสารกับแขกเป็นภาษาอังกฤษบ่อยๆ ซึ่งวีระภาพถือว่าเป็นประสบการณ์ใหม่ๆ ของชีวิต จึงตัดสินใจลาออกจากงานที่โรงแรม และเริ่มทำงานที่บาร์อย่างจริงจัง หลังจากนั้นไม่นานจึงกล้าขายบริการทางเพศให้กับแขกที่มาเที่ยว และก็ทำเรื่อยมา วีระภาพเล่าให้ฟังว่าในช่วงนั้นชีวิตเปลี่ยนแปลงไปมาก ต้องดูแลตัวเองมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องสุขอนามัย จะให้แขกใส่ถุงยางทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ และจะต้อง**“ทำแท้ง”**เป็นประจำ เพื่อให้ทำให้รู้สึกที่ตัวเองสะอาดและปลอดภัย โดยวีระภาพได้อธิบายการทำแท้งไว้ว่า **“ปกติจะทำแท้งเป็นประจำ โดยมีวิธีการดังนี้ คือ**

จะหาสายยางมาเส้นหนึ่งไม่ต้องใหญ่มาก ยาวพอประมาณ ทาเจลหล่อลื่นที่สายยางและรู ทวารหนัก หลังจากนั้นก็เสียบสายยางข้างหนึ่งที่ยกอกน้ำ ส่วนสายยางอีกข้างหนึ่งให้สอด เข้าที่รูทวารหนัก สอดให้ลึกพอประมาณ แล้วก็เปิดน้ำที่ก๊อกให้แรงๆ จนรู้สึกว่ามีน้ำกำลังพุ่ง ล้างไส้ข้างในอยู่ ปล่อยไว้ประมาณ 2-3 นาที จึงปิดน้ำและค่อยๆดึงสายยางออก ทุกครั้งที่ทำ ก็จะมีรู้สึกเจ็บแปลบๆ แต่ก็ต้องทำเพราะมีความเชื่อว่าจะทำให้ไ้ไ้วยวะและลำไส้ต่างๆข้างใน สะอาดบริสุทธิ์ และทำให้แจ่มกระจ่างใจ

ในช่วงนี้เองจะมีผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศส่วนหนึ่ง ซึ่งหลังจากที่ทำงานและมีรายได้จำนวนมาก จึงตัดสินใจที่จะไปผ่าตัดแปลงเพศ โดยมีเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป เช่น เหตุผลในเรื่องของความฝันที่ตั้งใจว่าจะเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบให้ได้ หรือเหตุผลที่ว่าเพื่อจะทำได้ทำงาน คือการขายบริการทางเพศมีช่องทางทำมาหากินมากขึ้น แม้กระทั่งการไปขายบริการทางเพศยัง ต่างประเทศ เพราะจะได้ค่าตอบแทนที่ค่อนข้างสูง เป็นต้น

อภิชาติ : หลังจากที่ย้ายมาเรียนจบระดับป.ว.ช. อภิชาติตัดสินใจไม่เรียนต่อ จึงเริ่มออกหางานทำในสาย วิชาชีพที่เรียนจบมา แต่ก็ยังไม่มีบริษัทใครรับเข้าทำงาน จึงไปปรึกษาเพื่อนที่เป็นกะเทย โดยเขาแนะนำงานที่บาร์ให้ อภิชาติเห็นเพื่อน ได้แต่งตัวสวยๆและมีเงินเยอะ จึงตัดสินใจ ทำงานกับเพื่อน ซึ่งอภิชาติไม่ได้ปรึกษาที่บ้าน เพราะตอนนั้น ได้ออกมาเช่าบ้านอยู่คนเดียว แล้ว อภิชาติเป็นเด็กที่หน้าตาน่ารัก ผิวพรรณดี และรูปร่างดีเป็นที่พอใจของเจ้าของบาร์ จึง รับเข้าทำงาน อภิชาติเริ่มทำงานในหน้าที่ของพนักงานนั่งครึ่ง คอยให้บริการลูกค้าที่มา เกี่ยวซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกค้าต่างชาติ เดือนๆหนึ่งจะได้รับเงินประมาณ 10,000-15,000 บาท อภิชาติทำงานที่บาร์นี้ได้ประมาณ 8 เดือน ก็เก็บเงินได้ก้อนหนึ่ง จึงตัดสินใจที่จะ ไปแปลง เพศ โดยได้ปรึกษากับเพื่อนกะเทยที่แปลงเพศมาแล้ว โดยเพื่อนแนะนำให้ไปแปลงเพศกับ หมอคนหนึ่งที่มิชื่อเสียงในด้านนี้ อภิชาติจึงตัดสินใจแปลงเพศ ซึ่งตอนนั้นอายุประมาณ 18 ปี โดยเสียค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศประมาณ 80,000 กว่าบาท หลังจากที่ได้แปลง เพศมา ทำให้มั่นใจตัวเองมากขึ้นว่าตัวเองเป็นผู้หญิงเต็มตัวแล้ว จึงกลับไปทำงานขาย บริการทางเพศเหมือนเดิม

กนกชัย : หลังจากที่ย้ายมาก็ไม่ได้ออกไปสมัครงานเลย เพราะลูกกับป้าขอร้องให้ช่วยมาดูแล กิจการอพาร์ทเมนต์ จึงตอบตกลงโดยได้รายได้จากลูกกับป้าประมาณเดือนละ 20,000 กว่า บาท ซึ่งมีหน้าที่คอยดูแลเรื่องการเก็บเงินค่าเช่าเท่านั้น กนกชัยใช้ชีวิตอย่างสุขสบายมีเงิน ใช้จ่ายจำนวนมากแต่ก็จะใช้จ่ายอย่างประหยัด โดยจะเก็บเงินส่วนหนึ่งไว้ หลังจากที่ได้เงินได้

ก่อนหนึ่งจึงตัดสินใจที่จะไปแปลงเพศโดยได้ปรึกษาพ่อแม่และลุงป้า ซึ่งท่านเห็นว่ากนกชัยกล้าตัวมาไกลแล้วคงจะไม่กลับไปเป็นผู้ชายอีก จึงอนุญาตให้ไปผ่าตัดแปลงเพศได้ ซึ่งตอนนั้นอายุประมาณ 24-25 ปี เสียค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดประมาณ 60,000 บาท หลังจากผ่าตัดแปลงเพศแล้ว กนกชัยดีใจ ปลื้มใจมากที่ตัวเองเป็นผู้หญิงเต็มตัวซะที และมีความมั่นใจมากขึ้น

สุทัศน์ : หลังจากที่ไม่ได้เรียนต่อ สุทัศน์เริ่มหางานทำแต่ก็ไม่มีบริษัทใครรับเข้าทำงาน จนไปเจอเพื่อนกะเทยสมัยเรียนมัธยมด้วยกัน ซึ่งเพื่อนคนนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปเยอะมากคล้ายผู้หญิงมากขึ้นจนจำไม่ได้ ซึ่งเพื่อนคนนี้ทำงานอยู่ที่บาร์แห่งหนึ่งในย่านพัฒนาพงศ์ โดยมีรายได้ดีมากจึงชวนสุทัศน์ให้ไปทำด้วยกัน โดยจะพาไปดูก่อน เมื่อไปถึงที่บาร์สุทัศน์ตื่นเต้นมาก เพราะได้เห็นกะเทยแต่งตัวสวยๆทำงานในบาร์เยอะมาก จึงตัดสินใจมาทำงานกับเพื่อนคนนี้ โดยมีหน้าที่เชียร์เหล้ากับแขกที่มาเที่ยว สุทัศน์เริ่มเรียนรู้งานในหลายๆด้านจนเกิดความชำนาญก็เลยทำให้มีรายได้มากขึ้นเรื่อยๆ ทำงานที่บาร์แห่งนี้มาประมาณ 4 เดือนจึงทำให้รู้อะไรหลายๆอย่างจึงพยายามเก็บเงินเพื่อตั้งใจว่าจะเอาไปเสริมหน้าอกก็จะทำให้มีภูมูทางในการทำงานมากขึ้น สุทัศน์ใช้เวลาเก็บเงินอยู่ประมาณ 6 เดือนก็สามารถผ่าตัดเสริมหน้าอกได้ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 20,000 บาท หลังจากผ่าตัดเสริมหน้าอกจึงกลับไปหาแม่ เมื่อแม่เห็นสุทัศน์ในสภาพแบบนั้นทำให้ตกใจและทำใจยอมรับลำบาก แต่สุทัศน์ก็พูดอย่างเปิดอกให้แม่ฟังจนแม่ต้องยอมรับไปโดยปริยาย หลังจากนั้นจึงเริ่มกล้าที่จะขายบริการทางเพศให้กับแขกแทนการเชียร์เหล้า ซึ่งจะทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น หลังจากทำงานที่บาร์มาได้ประมาณ 1 ปีก็มีเงินเก็บก้อนหนึ่ง จึงตัดสินใจจะไปผ่าตัดแปลงเพศซึ่งตอนนั้นอายุแค่ 21 ปีเอง ที่ตัดสินใจไปผ่าตัดแปลงเพศก็เพราะไม่อยากให้แฟนทิ้งและหากแปลงเพศมาแล้วจะมีช่องทางทำมาหากินได้สะดวกกว่านี้ จึงตัดสินใจไปผ่าตัดโดยที่ไม่ยอมบอกให้ใครรู้แม้กระทั่งแม่ สุทัศน์เสียค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศไป 60,000 บาท

เจษฎา : หลังจากที่ยบม.3 เจษฎาตัดสินใจที่จะไม่เรียนต่อเพราะต้องการออกมาหางานทำเลี้ยงตัวเอง และอยากจะออกจากชุมชนอิสลามไปเพราะสงสารป้าที่คนในชุมชนนินทา จึงเริ่มออกหางานทำโดยมีเพื่อนที่เป็นกะเทยแนะนำให้ไปหางานทำในย่านพัฒนาพงศ์ เพราะย่านนั้นถือว่าเป็นสวรรค์ของกะเทยเลย เจษฎาจึงไปหางานทำในย่านนั้น และในที่สุดก็ได้งานทำในบาร์แห่งหนึ่ง โดยต้องทำงานเดินอาโกโก้ จึงย้ายออกจากชุมชนมาเช่าบ้านอยู่ใกล้ๆบาร์ เริ่มต้นการทำงานที่บาร์อย่างราบรื่น โดยมีรายได้ค่อนข้างดีซึ่งจะอยู่ที่ประมาณ

10,000-15,000 บาทต่อเดือน เจษฎาเป็นคนใช้จ่ายอย่างรอบคอบไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายจึงมีเงินเหลือเก็บ ทำงานที่บาร์ประมาณ 3 ปี โดยเริ่มจากที่เดินอาโกโก้ประมาณ 6 เดือน ก็หันมาขายบริการทางเพศแทนซึ่งทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เดือนๆหนึ่งก็ประมาณ 18,000-20,000 บาท แต่เจษฎาก็ใช้จ่ายอย่างประหยัดและพยายามเก็บเงินให้มากที่สุด โดยมีความตั้งใจว่าหากเก็บเงินได้มากแล้วก็จะไปผ่าตัดแปลงเพศเพราะในช่วงที่ทำงานอยู่จะมีพี่ๆกะเทยที่ไปผ่าตัดแปลงเพศมาแล้ว บอกอยู่เสมอว่าหากแปลงเพศแล้วจะทำให้มีคู่ทางทำมาหากินได้มากกว่านี้ ยิ่งหากได้ไปทำงานเมืองนอกได้จะยิ่งทำให้ได้เงินเยอะกว่าที่ทำที่บาร์เสียอีก เจษฎาจึงตั้งใจที่จะเก็บเงินให้ได้โดยเร็ว ในที่สุดหลังจากเก็บเงินมาได้สักพักก็เก็บเงินได้ก้อนหนึ่ง จึงตัดสินใจที่จะไปผ่าตัดแปลงเพศ ตอนนั้นอายุเพิ่ง 18 ปี เสียค่าใช้จ่ายประมาณ 70,000 บาท หลังจากนั้นจึงกลับไปทำงานที่บาร์อีกครั้ง แต่กลับมาทำงานในครั้งนี้อเจษฎามีความมั่นใจมากขึ้น และมีช่องทางทำมาหากินได้ดีกว่าเก่า มีรายได้มากขึ้นประมาณ 20,000-30,000 บาทต่อเดือน ในช่วงที่เจษฎามีเงินเยอะก็ได้ส่งให้พ่อแม่และป้าใช้ทุกเดือน ซึ่งทุกคนก็รู้ว่าเจษฎาได้ไปผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วแต่ก็ไม่มีใครว่าอะไร หลังจากนั้นก็กลับมาทำงานที่บาร์ได้ไม่นาน จึงมีโอกาที่จะไปทำงานที่ต่างประเทศ โดยมีญาติที่เป็นกะเทยไปทำอยู่ก่อนแล้วกลับมาเมืองไทยและชักชวนให้เจษฎาไปทำงานด้วย เจษฎาไม่ลังเลใจตัดสินใจตอบรับทันที หลังจากที่ได้ไปอยู่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เจษฎาจะออกมาทำงานกลางคืนทุกวัน โดยมาขายบริการทางเพศในเมืองๆหนึ่งซึ่งเป็นแหล่งที่รู้จักกันดีว่าเป็นแหล่งที่มีผู้หญิงและกะเทยขายบริการทางเพศอยู่จำนวนมาก เจษฎาต้องอยู่อย่างหลบๆ ซ่อนๆเพราะว่าเป็นงานที่ผิดกฎหมาย แต่ก็ได้รับค่าตอบแทนในแต่ละคืนค่อนข้างสูง ในเดือนๆหนึ่งถ้าคิดเป็นเงินไทยก็ประมาณ 200,000-300,000 บาทต่อเดือน ซึ่งจะต้องเสียค่านายหน้าให้กับเจ้าของสถานที่ด้วย

หลังจากนั้นผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศก็เข้าสู่การกระทำผิด ซึ่งจะมีปัจจัยในการกระทำผิดที่แตกต่างกันออกไป เช่น ประสบปัญหาเรื่องเงิน ความแค้น ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น การกระทำผิดของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศก็จะมีทั้งเป็นการกระทำผิดครั้งแรกและเป็นการกระทำผิดซ้ำ ในส่วนของคดีที่กระทำผิดครั้งแรกของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศนั้น ก็จะเป็นคดีชิงทรัพย์ 5 ราย คดีเกี่ยวกับพ.ร.บ.ยาเสพติดเพื่อจำหน่าย 4 ราย คดีลักทรัพย์ 2 ราย คดีพ.ร.บ.ยาเสพติด(ผู้ผลิต) 2 ราย คดีฆ่าผู้อื่น 1 ราย คดีปลอมแปลงเอกสาร 1 ราย คดีรับซื้อของโจร 1 ราย และส่วนของคดีที่กระทำผิดซ้ำมี 4 ราย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลส่วนตัวของผู้ต้องขังชายรัก่วมเพศทั้ง 20 คน

ชื่อ (นามสมมติ)	สถานภาพ	อายุ		ระดับ การศึกษา	อาชีพก่อนเข้ามา อยู่ในเรือนจำ	ลักษณะคดี	ระยะเวลาที่ ถูกตัดสินให้ จำคุก	ปัจจุบันเป็น ผู้ต้องขังชั้น
		ปัจจุบัน	ขณะถูก จับกุม					
1.ธีระศักดิ์	ยังไม่แปลง เพศ	35 ปี	30 ปี	ม.3	เสริมสวย ค้าขาย การแสดง	ชิงทรัพย์	12 ปี	ชั้นเยี่ยม
2. สมศักดิ์	ยังไม่แปลง เพศ	38 ปี	26 ปี	ม.6	ช่างแต่งหน้า	ฆ่าผู้อื่น	12 ปี 1 เดือน	ชั้นเยี่ยม
3. วิชัย	ยังไม่แปลง เพศ	38 ปี	34 ปี	ม.3	ค้าขายของชำ	พ.ร.บ.ยาเสพติดเพื่อจำหน่าย	10 ปี 6 เดือน	ชั้นเยี่ยม
4. อภิรักษ์	ยังไม่แปลง เพศ	28 ปี	25 ปี	ปวส. (การบัญชี)	ขายของ ร้านอาหาร	ปลอมแปลง เอกสาร	23 ปี 6 เดือน	ชั้นเยี่ยม
5. สุรชัย	ยังไม่แปลง เพศ	25 ปี	23 ปี	ปริญญาตรี	นักศึกษา	ชิงทรัพย์	13 ปี 5 เดือน	ชั้นเยี่ยม
6. คราฤทธิ์	ยังไม่แปลง เพศ	32 ปี	31 ปี	ป.6	ทำร้านอาหาร	ชิงทรัพย์	10 ปี	ชั้นดี
7. กุชงค์	ยังไม่แปลง เพศ	39 ปี	26 ปี	ป.ว.ช. (การบัญชี)	เสมียนโรงพิมพ์	พ.ร.บ.ยาเสพติด(เฮโรอีน)	33 ปี 4 เดือน	ชั้นเยี่ยม
8. สิทธิศักดิ์	ยังไม่แปลง เพศ	39 ปี	33 ปี	ป.6	ค้าขาย	-ครั้งที่ 1 พ.ร.บ. ยาเสพติด -ครั้งที่ 2 พ.ร.บ. ยาเสพติด	-ครั้งที่ 1 2 ปี -ครั้งที่ 2 10 ปี 6 เดือน	ชั้นเยี่ยม
9. โอภาส	ยังไม่แปลง เพศ	38 ปี	35 ปี	ม.6	รับจ้างทั่วไป	-ครั้งที่ 1 พ.ร.บ. ยาเสพติด -ครั้งที่ 2 พ.ร.บ. ยาเสพติด	-ครั้งที่ 1 4 ปี -ครั้งที่ 2 9 ปี	ชั้นดี
10. วีระภาพ	ยังไม่แปลง เพศ	38 ปี	24 ปี	อนุปริญญา	ประชาสัมพันธ์ โรงแรม	พ.ร.บ.ยาเสพติด(ผู้ผลิต)	37 ปี 6 เดือน	ชั้นเยี่ยม
11. ทศพร	ยังไม่แปลง เพศ	43 ปี	37 ปี	ป.6	ค้าขาย	ชิงทรัพย์และ ข่มขืน	11 ปี 8 เดือน	ชั้นเยี่ยม
12. พงศธร	ยังไม่แปลง เพศ	34 ปี	27 ปี	ม.3	รับจ้าง	พ.ร.บ.ยาเสพติดเพื่อจำหน่าย	25 ปี	ชั้นเยี่ยม
13. กรกฎ	ผ่าตัดแปลง เพศแล้ว	20 ปี	19 ปี	ม.6	นักเดิน	รับซื้อของโจร	14 เดือน	ชั้นกลาง
14. อภิชาติ	ผ่าตัดแปลง เพศแล้ว	29 ปี	25 ปี	ป.ว.ช.(บัญชี- คอมพิวเตอร์)	ทำงานกลางคืน	-ครั้งที่ 1 ทำร้าย ร่างกาย -ครั้งที่ 2 รับซื้อ ของโจร -ครั้งที่ 3 ชิง ทรัพย์	-ครั้งที่ 1 9 เดือน -ครั้งที่ 2 1 ปี 4 เดือน -ครั้งที่ 3 9ปี	ชั้นเยี่ยม
15. กนกชัย	ผ่าตัดแปลง เพศแล้ว	32 ปี	30 ปี	ปริญญาตรี	ธุรกิจส่วนตัว	ชิงทรัพย์	15 ปี	ชั้นเยี่ยม

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงข้อมูลส่วนตัวของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศทั้ง 20 คน

ชื่อ (นามสมมติ)	สถานภาพ	อายุ		ระดับ การศึกษา	อาชีพก่อนเข้ามา อยู่ในเรือนจำ	ลักษณะคดี	ระยะเวลาที่ ถูกตัดสินให้ จำคุก	ปัจจุบันเป็น ผู้ต้องขังชั้น
		ปัจจุบัน	ขณะถูก จับกุม					
16.สุทัศน์	ผ่าตัดแปลง เพศแล้ว	29 ปี	28 ปี	ม.3	ทำงานบาร์	พ.ร.บ.ยาเสพติดเพื่อจำหน่าย	2 ปี 6 เดือน	ชั้นกลาง
17.เจษฎา	ผ่าตัดแปลง เพศแล้ว	24 ปี	23 ปี	ม.3	ทำงานบาร์	ลักทรัพย์	2 ปี 6 เดือน	ชั้นกลาง
18.กัญญา	ผ่าตัดแปลง เพศแล้ว	37 ปี	30 ปี	ป.ว.ช. การตลาด	ค้าขาย	พ.ร.บ.ยาเสพติดเพื่อจำหน่าย	25 ปี	ชั้นเยี่ยม
19.คมสันต์	ผ่าตัดแปลง เพศแล้ว	21 ปี	19 ปี	ม.3	ทำงานกลางคืน	ลักทรัพย์	20 ปี	ชั้นดี
20.ตะวัน	ผ่าตัดแปลง เพศแล้ว	38 ปี	33 ปี	ม.3	ร้องเพลง กลางคืน	-ครั้งที่ 1 ครอบครอง ยาบ้า -ครั้งที่ 2 พ.ร.บ. ยาเสพติดเพื่อ จำหน่าย	-ครั้งที่ 1 รอ ลงอาญา 2 ปี -ครั้งที่ 2 9 ปี	ชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

เมื่อผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเข้ามาอยู่ในเรือนจำจะมีความรู้สึกเครียดและเป็นกังวลมาก เพราะเกิดความเกรงกลัวในสิ่งต่างๆ ในเรือนจำ เช่น กฎระเบียบ สภาพแวดล้อม และโดยเฉพาะเพื่อนผู้ต้องขังชาย ซึ่งกลัวว่าจะถูกเพื่อนผู้ต้องขังชายข่มขืนเหมือนในภาพยนตร์ที่เคยได้เห็นมา แต่ก็ยังรู้สึกอุ่นใจได้บ้างเมื่อมีเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยคอยให้ความช่วยเหลือและถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ในการใช้ชีวิตในเรือนจำอย่างไรให้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ แต่ถึงแม้จะมีเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทยคอยให้ความช่วยเหลืออยู่เยอะ แต่ก็จะมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันบ้าง โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องการโอดวาทกัน ส่วนปัญหาทะเลาะระหว่างผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้วกับผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศที่ยังไม่ได้แปลงเพศก็มีบ้างเล็กน้อยส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องของการอิจฉากัน ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษา

ธีระศักดิ์ : ตอนแรกก็รู้ว่าตัวเองต้องติดคุก รู้สึกเครียดและกังวลมาก กลัวใครจะมาข่มขืนรังแกเหมือนในหนัง แต่ก็พอรู้สึกอุ่นใจได้บ้างเพราะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอยู่กันเยอะ พวกเพื่อนที่กะเทยที่อยู่มาก่อนก็จะคอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาและให้กำลังใจตลอด มีอะไรก็แบ่ง

กันกินแบ่งกันใช้ รวมทั้งการบอกร้องถึงการชีวิตในคุก อีกอย่างในช่วงแรกๆที่สาวและพี่ชายจะมาเยี่ยมบ่อยๆ ซื่อของมาให้และฝากเงินไว้ให้ใช้ด้วย เลยทำให้ความกลัวน้อยลง แต่ช่วงหลังๆไม่ค่อยมาเยี่ยมแล้วอาจเพราะต้องทำงาน ก็ไม่ได้มีน้อยใจอะไรหรอก

วิชัย : หลังจากที่วิชัยถูกจับกุมและถูกดำเนินคดี ก็ถูกนำมาขังที่เรือนจำกลางคลองเปรม ตอนที่เข้ามาเรือนจำช่วงแรกๆวิชัยมีความกังวลมากถึงขั้นกับกินไม่ได้นอนไม่หลับ เครียดและกลัวว่าใครจะมาทำอะไร วิชัยต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรในการทำใจและปรับสภาพให้อยู่ในเรือนจำให้ได้ ในช่วงเดือนแรกก็จะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยคอยให้ความช่วยเหลือในทุกเรื่องๆไม่ว่าจะเป็นเรื่องการต่อสู้คดี การกินการอยู่ การใช้ชีวิตอย่างไรในเรือนจำให้มีความสุข การเลือกคบผู้ชาย ทุกเรื่องในเรือนจำที่กะเทยต้องรู้และตามให้ทัน วิชัยจะได้รับการเรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์ต่างๆเหล่านี้จากเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน

สุรชัย : หลังจากที่ถูกลงดำเนินคดีก็ถูกส่งตัวมาขังเรือนจำ โดยถูกส่งตัวมาที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ในช่วงแรกที่สุรชัยมาอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ แรกๆยังทำใจไม่ได้ กลัวและกังวลมาก ยิ่งได้เห็นสภาพแวดล้อมในเรือนจำ ทั้งความแออัดและเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมาก ทำให้สุรชัยเครียดหนักขึ้นไปอีก ในช่วง 2-3 วันแรกได้รับการดูแลจากเจ้าหน้าที่เป็นพิเศษ เพราะทางเจ้าหน้าที่กลัวว่าจะเกิดปัญหา หลังจากผ่านไปได้ 2-3 อาทิตย์ก็เริ่มรู้สึกทำใจได้บ้างและเริ่มมีเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันคอยให้ความช่วยเหลือ โดยเพื่อนที่เป็นกะเทยอีก 3 คนจะเป็นพี่เลี้ยงในการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆในเรือนจำ การเรียนรู้การใช้ชีวิตของกะเทยในเรือนจำให้ ทำให้สัมผัสสึกอุ่นใจและเริ่มปรับตัวได้มากขึ้น

ภูษงค์ : ในช่วงระหว่างการสู้คดี ภูษงค์ถูกคุมขังที่เรือนจำสมุทรสาคร ตอนแรกที่แก้วเข้ามาอยู่ในเรือนจำก็ไม่ได้กังวลอะไรมากนัก เพราะเตรียมใจไว้ตั้งแต่ตอนค้ายาเสพติดแล้วว่าวันหนึ่งต้องมาอยู่ในเรือนจำ จึงปรับตัวในการใช้ชีวิตในเรือนจำได้เร็ว แต่ก็ต้องนอนรวมกับผู้ต้องขังชายอื่นๆ ทำให้รู้สึกกังวลกลัวว่าใครจะมาข่มขืน เพราะรูปร่างหน้าตามีลักษณะคล้ายผู้หญิง แต่ก็มีเจ้าหน้าที่คอยสอดส่องดูแลอยู่ตลอดเวลา ใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำสมุทรสาครอย่างเรียบง่ายไม่ค่อยมีปัญหากับใครอยู่ในกฎระเบียบของเรือนจำอย่างเคร่งครัด เวลาส่วนใหญ่มักจะคิดหาวิธีการต่อสู้คดี มีเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยคอยช่วยเหลือ พุดคุยปรับทุกข์อยู่คนหนึ่งจึงทำให้สบายใจมากขึ้นที่มีเพื่อนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจ ภูษงค์อยู่ที่เรือนจำสมุทรสาครอยู่ 2-3 ปี ก็ต้องย้ายเข้ามาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง หลังจากเข้ามาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวางแล้ว ต้องปรับตัวในการใช้ชีวิตมากขึ้น

เพราะที่นี่มีสภาพแวดล้อมต่างๆแตกต่างจากเรือนจำสมุทรสาครอย่างมาก โดยจะต้องเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งใหม่ๆมากมาย เพราะเรือนจำกลางบางขวางไม่เหมือนเรือนจำทั่วไป มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ใครมีเงินก็สามารถซื้อความสุขต่างๆได้ ยิ่งพวกกะเทยถือว่าเรือนจำกลางบางขวางเป็นคอกขุนนาง ภูซังค์ใช้เวลาปรับตัวอยู่ประมาณหนึ่งเดือนจึงสามารถปรับตัวได้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันคอยถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆให้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการต่อสู้คดี การกินการอยู่ รวมทั้งการมีแฟน จึงเริ่มสังเกตพฤติกรรมการใช้ชีวิตของเพื่อนๆผู้ต้องขังและโดยเฉพาะเพื่อนๆผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย เพื่อจะได้นำมาปรับใช้กับชีวิตของตัวเอง

โอกาส : เมื่อต้องมาอยู่ในเรือนจำ โอกาสรู้สึกตกใจและกังวลเป็นอย่างมาก เพราะไม่คิดว่าในชีวิตจะต้องมาอยู่ในเรือนจำ ต้องใช้เวลาในการทำใจอยู่ประมาณ 1 เดือนจึงเริ่มที่จะปรับตัวได้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน หลังจากที่เริ่มจะปรับตัวได้ จึงเริ่มเรียนรู้การใช้ชีวิตในเรือนจำจากการสังเกตและคำแนะนำจากเพื่อนๆที่อยู่ในแดนเดียวกัน โดยเฉพาะเพื่อนๆที่เป็นกะเทย

วีระภาพ : วีระภาพมีความเครียดและวิตกกังวลเล็กน้อยเมื่อต้องเข้าอยู่ในเรือนจำ แต่ก็รู้สึกอุ่นใจอยู่บ้างที่มีเพื่อนที่เป็นคู่คดียู่ด้วยกัน แต่ด้วยสภาพความแออัดและเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมาก ทำให้ยังไม่สามารถปรับตัวได้ โชคดีที่ไม่ต้องนอนร่วมกับเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมาก เพราะทางเจ้าหน้าที่ได้แยกห้องขังให้ หลังจากที่เริ่มรู้จักกับเพื่อนผู้ต้องขังมากขึ้น วีระภาพจึงค่อยๆปรับตัวได้ เพราะได้รับความช่วยเหลือ คำแนะนำต่างๆจากเพื่อนๆผู้ต้องขังซึ่งจะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอีกสองคน เป็นคนที่ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆในการเรียนรู้การใช้ชีวิตในเรือนจำให้ เมื่อต้องมาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง วีระภาพเริ่มมีความรู้สึกที่ดีขึ้น เนื่องจากเป็นเรือนจำที่มีขนาดใหญ่ ไม่แออัดเหมือนที่เรือนจำจังหวัดลพบุรี สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆมากมาย เพื่อนๆผู้ต้องขังมีหลากหลายทั้งผู้ต้องขังที่เป็นคนไทยและคนต่างชาติ ทำให้รู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น ความเครียดเรื่องคดีน้อยลง เพราะมีเพื่อนผู้ต้องขังที่มีประสบการณ์คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำในการต่อสู้คดี และยังมีเพื่อนกะเทยอีกประมาณ 2-3 คน เข้ามาทำความรู้จักและให้ความช่วยเหลือ ซึ่งรับวีระภาพให้ไปอยู่ในบ้านด้วย เพราะที่เรือนจำกลางบางขวางจะแยกกันอยู่เป็นบ้านๆ (โดยใช้ได้ต้นไม้เป็นอาณาบริเวณในการเป็นเจ้าของแต่ละบ้าน) ในช่วงแรกวีระภาพก็ยังไม่คุ้นกับวิถีการดำเนินชีวิตในเรือนจำแห่งนี้ เพราะความเป็นอยู่สลับซับซ้อน แต่หลังจากที่ได้เข้าไปร่วมอยู่ในบ้าน

กับเพื่อนกะเทยแล้ว จึงเริ่มเรียนรู้และรับรู้การใช้ชีวิตได้ดีขึ้น โดยเฉพาะการแสวงหาความ สะดวกสบายในด้านต่างๆ

อภิชาติ : อภิชาติถูกนำตัวมาขังที่เรือนจำกลางคลองเปรม โดยมีความเครียดวิตกกังวลมากเพราะ เกรงว่าตัวเองจะไม่สามารถทนอยู่ได้ โดยเฉพาะการที่ได้ผ่าตัดแปลงเพศมาแล้ว ต้องมาอยู่ กับผู้ต้องขังชายจำนวนมาก ก็กลัวว่าจะถูกผู้ต้องขังชายข่มขืนเหมือนกับหนังที่เคยดูมา ทำให้พยายามเก็บตัวเงียบไม่พูดคุยกับใคร ถึงแม้จะมีคนเข้าพูดคุยด้วยจำนวนมาก แต่หลังจาก ที่ผ่านไปสองอาทิตย์อภิชาติจึงต้องเริ่มการเรียนรู้ในการใช้ชีวิตในเรือนจำให้ได้ โดยได้รับ คำแนะนำและการช่วยเหลือจากเพื่อนกะเทยคนหนึ่ง ทำให้ได้รู้เรื่องต่างๆในเรือนจำ มากขึ้น รวมทั้งเรื่องการเมืองเพศสัมพันธ์ด้วย ขวัญเริ่มมีความสุขใจมากขึ้น เพราะมีเพื่อน คนนี้ คอยดูแลอยู่ตลอด

กนกชัย : ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล กนกชัยถูกนำตัวมาฝากขังที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ แต่อยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ได้แค่ 2 วัน ก็ถูกย้ายมาที่เรือนจำกลางคลองเปรมเนื่องจาก เป็นผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จึงถูกย้ายมาขังที่ เรือนจำกลางคลองเปรมตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ หลังจากที่ย้ายมาที่เรือนจำกลาง คลองเปรม ก็มาอยู่ที่แดน 1 ร่วมกับผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยทั้งแปลงเพศแล้วและยังไม่แปลง เพศอีก 20 คนและมีผู้ต้องขังชายอีกจำนวนหนึ่ง ในช่วงแรกๆกนกชัยรับสภาพในเรือนจำ ไม่ได้เลยเพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองต้องมาอยู่ในนี้ ทำให้กินไม่ได้ นอนไม่หลับ ถึงแม้จะมี เพื่อนๆน้องๆกะเทยพยายามเข้ามาพูดคุยด้วย แต่กนกชัยก็ไม่ยอมพูดคุยกับใคร และแอบ ร้องไห้บ่อยๆ หลังจากที่เริ่มเข้าเดือนที่ 2 จึงเริ่มยอมรับสภาพของตัวเองในเรือนจำได้ จึง เริ่มพูดคุยกับคนอื่น ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะเพื่อน ๆ น้องๆกะเทยในห้องนอนเดียวกัน กนกชัย เริ่มยอมรับประสบการณ์ กติกาต่างๆในการใช้ชีวิตในเรือนจำจากเพื่อน ๆ น้องๆกะเทยที่ พยายามถ่ายทอดให้ แต่มีเพื่อนกะเทยบางคน โดยเฉพาะที่ยังไม่แปลงเพศหาเรื่องอยู่เสมอ กนกชัยใช้เวลาในการทำใจและยอมรับที่จะปรับตัวในการใช้ชีวิตในเรือนจำอยู่เกือบ 3 เดือน จึงเริ่มปรับตัวได้และไม่คิดมากเหมือนช่วงแรกๆ เริ่มมีความสนิทกับเพื่อน ๆ กะเทย ด้วยกันมากขึ้น โดยเฉพาะเพื่อน ๆ กะเทยที่แปลงเพศแล้ว จะช่วยเหลือกันตลอด เมื่อเข้า เดือนที่ 3 กนกชัยได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆจากเพื่อน ๆ กะเทย จึงทำให้รู้วิธีการ ปรับตัวต่อการดำเนินชีวิตในแต่ละวันได้เป็นอย่างดี จึงเกิดความสบายใจมากขึ้น และเริ่ม เรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆในเรือนจำให้มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของพฤติกรรม

ความสัมพันธ์ทางเพศของผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยกับเพื่อนผู้ต้องขัง ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่กะเทยส่วนใหญ่จะต้องเผชิญ

หลังจากผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศสามารถปรับตัว เรียนรู้และรับรู้ สิ่งต่างๆ เรื่องราวต่างๆ และประสบการณ์ใหม่ๆ มากขึ้นแล้ว และโดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กันในเรือนจำ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำนั้น ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจึงเริ่มกล้าเปิดตัวยอมรับในเรื่องนี้มากขึ้น โดยเริ่มที่จะมองหาเพื่อนผู้ต้องขังเพื่อจะคบกันอย่างสามิภรรยา โดยมีปัจจัยสำคัญในการเลือกตัดสินใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ เช่น ปัจจัยในเรื่องความต้องการความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย เพราะหากผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีคู่แล้วจะได้รับการดูแลเป็นพิเศษไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหารการกิน สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ และปัจจัยในเรื่องของค่าตอบแทนเพราะผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศบางคนจะได้เงินเป็นค่าตอบแทนในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กันแบบสามิภรณานั้น ก่อนที่จะมาถึงขั้นตอนของการตกลงปลงใจที่จะคบกันอย่างเปิดเผย จะมีการกระทำบางอย่างที่อาจจะถือว่าเป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างหนึ่งก็ได้ในสังคมเรือนจำระหว่างผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศกับเพื่อนผู้ต้องขัง คือ

การจีบ

การจีบ เป็นการส่งสัญญาณให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศรับรู้ถึงความสนใจ ความต้องการเอาใจใส่ดูแลของเพื่อนผู้ต้องขัง เพราะผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะได้รับความสนใจจากเพื่อนผู้ต้องขัง โดยจะมองผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านั้นเหมือนผู้หญิง และเปรียบเหมือน“ราชินีในคุก” จึงได้รับความสนใจเป็นพิเศษมากกว่าตอนที่อยู่สังคมภายนอก เพราะในสังคมภายนอกผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะต้องเป็นฝ่ายตามจีบผู้ชาย แต่เมื่อเข้ามาอยู่ในเรือนจำกลับเป็นฝ่ายที่ถูกผู้ชายจีบ ทำให้มีความรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่ามากขึ้น ส่วนวิธีการจีบก็มีอยู่หลากหลาย เช่น การใช้แม่สื่อโดยให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศที่รู้จักกันเป็นคนติดต่อให้ หรือ การส่งข้าวส่งน้ำ วิธีนี้เป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมาก โดยการจะส่งอาหาร ของใช้ต่างๆ ให้ เพื่อเป็นการแสดงความจริงใจ เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษา

ธีระศักดิ์ : อยู่ในเรือนจำได้ 2 เดือน ก็เริ่มมีแฟนเพราะเพื่อนเชียร์ให้มี กะเทยที่อยู่ในนี้ส่วนใหญ่จะมีแฟนกันเกือบหมด ทำให้เรารู้สึกอยากมีบ้าง อยากมีใครสักคนมาคอยดูแล ผู้ชายในนี้ก็จะมองกะเทยเป็นผู้หญิง จะไม่มองว่าเป็นกะเทย จึงสามารถเลือกผู้ชายได้ ไม่เหมือนอยู่ข้างนอกต้องตามง้อผู้ชาย ตอนที่เข้ามาอยู่แรกๆ ก็จะมีคนส่งข้าวส่งของให้เยอะมาก เป็นเหมือน

การจีบ แรกๆเราก็ไม่รู้จนเพื่อนต้องบอกว่าเขามาจีบ ทำให้ลำบากในการเลือกมาก ในที่สุดก็ได้แฟนคนแรกเป็นคนไต้หวันซึ่งติดคดียาเสพติด คนนี้ที่ชอบเขาเพราะเป็นคนรวย หน้าตาดีและคิดว่าคงจะเลี้ยงดูเราได้ จึงตัดสินใจคบกับเขาเป็นแฟน ธีระศักดิ์ใช้ชีวิตอยู่กับแฟนที่เป็นคนไต้หวันแบบสามีภรรยาอย่างมีความสุข โดยแฟนได้เลี้ยงดูดูแลเป็นอย่างดี อยากได้อะไรก็จะซื้อให้ตลอด โดยเฉพาะของใช้ที่เกี่ยวกับความงามจะทุ่มแบบไม่อั้น เพราะไม่อยากให้น้อยหน้าเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน และให้เงินใช้ทุกเดือนๆละ 3,000บาท ถ้าไม่พอก็ขอเพิ่มได้ อยากได้อะไรก็จะซื้อให้ โดยเฉพาะเครื่องสำอาง ครีมนำรุงผิวต่างๆ เพราะอยู่ในนี้จะต้องแข่งกันสวยอยู่ตลอดเวลา ก็มีบ้างที่โอ้อวดกันว่าแฟนใครจะดีกว่าและรวยกว่ากัน ใครมีอะไรใหม่ๆไม่ได้ ก็จะเอามาอวดเพื่อนๆ ทำให้เกิดความอิจฉา จนบางครั้งอาจมีปากมีเสียงกันบ้าง แต่ก็ไม่รุนแรงอะไรมากนัก เพราะจะมีพื้นที่เป็นหัวหน้าห้องคอยดูแลอยู่

วิชัย : หลังจากเดือนแรกผ่านไป วิชัยเริ่มปรับตัวเองให้อยู่ในสภาพแวดล้อมในเรือนจำได้ดีขึ้น ก็เริ่มมีแฟนเพราะเพื่อนกะเทยจะเป็นคนแนะนำหรือเป็นแม่สื่อให้ ตอนแรกก็ไม่คิดว่าจะต้องมีแฟนหรอก แต่เพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกันจะคอยบอกอยู่เสมอว่าเราเป็นกะเทยถ้าจะให้อยู่อย่างสบายจะต้องหาแฟน และต้องเลือกผู้ชายที่สามารถเลี้ยงเราได้ปกป้องเราได้ แต่เห็นเพื่อนๆกะเทยเขามีกันหมดก็เลยอยากมีบ้าง ประกอบกับตอนนี้รู้สึกเหงาและยังกลัวอยู่ เลยคิดว่าหากเรามีแฟนจะได้คอยปกป้องเรา เพราะในคุกส่วนใหญ่กะเทยที่มีหัวแล้วจะไม่มีใครกล้ามายุ่งด้วย เขาจะรู้กันเอง จึงตัดสินใจที่จะมีแฟน

กนกชัย : แรกๆที่รู้ว่ามีการมีเพศสัมพันธ์กัน ทำให้ตกใจมากจึงทำให้กลัวมากเพราะเคยเห็นแต่ในหนังไม่รู้ว่ามีจริงๆ และยิ่งเราแปลงเพศมาแล้วถ้ามีคนรู้จักกลัวจะถูกข่มขืน เพราะหน้าตาแต่ละคนมีแต่หน้ากันทั้งนั้น แต่โชคดีที่เพื่อนกะเทยที่นอนด้วยกันจะบอกให้รู้ทั้งหมด เปลือกเลย เพราะเขาก็แปลงเพศมาแล้วเหมือนกัน จึงทำให้คลายความกังวลลงไปได้บ้าง หลังจากนั้นไม่นานจึงมีแฟนคนแรก ซึ่งเพื่อนคนนี้แหละเป็นคนแนะนำให้รู้จัก เขาเป็นคนดี มีเงิน หน้าตาดี ผิวพรรณสะอาดสะอาดอันก็เลยตกลงคบเป็นแฟน หลังจากที่ตัดสินใจที่จะมีแฟน จึงเริ่มมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีของกินของใช้เหลือเฟือ อยากได้อะไรก็ได้ และไม่มีผู้ต้องขังคนอื่นมายุ่งด้วย เพราะถ้าใครมีแฟนแล้วคนอื่นๆก็จะไม่เข้ามายุ่งด้วย

กัญญา : หลังจากที่มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม กัญญาต้องเรียนรู้ในประสบการณ์ใหม่ๆมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการเพศสัมพันธ์กันในเรือนจำ ซึ่งเสี่ยงเกิดและรับรู้มาจากเพื่อนๆที่เป็นกะเทยด้วยกันว่ากะเทยที่อยู่ในนี้จะมีแฟนเป็นคู่นอนแทบทุกคน เพราะผู้ต้องขังชายจะ

เห็นพวกกะเทยเหล่านั้นเป็นผู้หญิง พยายามจะแย่งกันจับเมื่อมีกะเทยมาอยู่ใหม่ๆ ตอนแรกๆที่รู้อาจจะยังทำใจยอมรับไม่ได้แต่ถ้าอยู่ไปเรื่อยๆก็จะยอมรับได้อีก ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำ กฎหมายพยายามเรียนรู้ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศอยู่นาน จึงตัดสินใจที่จะมีแฟนสักคน ในช่วงนั้นจึงมีผู้ต้องขังเข้ามาจับจำนวนมากเพราะกฎหมายเป็นกะเทยที่แปลงเพศแล้วจึงจะได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ในที่สุดเล็กจึงมีแฟนคนแรก ซึ่งเป็นคนเลือกเองเหตุผลที่เลือกคนนี้ก็เพราะว่ารู้สึกถูกชะตาด้วยจึงตัดสินใจเป็นแฟนกันและอยู่กินด้วยกัน เขาก็จะดูแลเรื่องอาหารการกินให้

การแต่งงาน

การแต่งงานถือเป็นการกระทำหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมเรือนจำ จะมีผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ 2 คน ที่ได้ผ่านพิธีการแต่งงานในเรือนจำ โดยจะมีพิธีการต่างๆคล้ายการแต่งงานในสังคมภายนอก เช่น การมีเจ้าแม่มาสู่ขอ ส่วนใหญ่ก็จะได้รับความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่ของเรือนจำ มีเงินสินสอดทองหมั้นจำนวนหนึ่ง มีการเชิญเพื่อนๆผู้ต้องขังมาเป็นสักขีพยาน มีการกินเลี้ยง และมีการส่งตัวเข้าเรือนหอ โดยใช้ห้องขังเป็นเรือนหอ หลังจากนั้นก็จะอยู่กินกันฉันท์สามีภรรยา ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษา

สมศักดิ์ : หลังจากที่สมศักดิ์มาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง ชีวิตก็เริ่มเปลี่ยนไป มีความสะดวกสบายมากขึ้น อยากกินอะไรก็ได้กิน อยากได้อะไรก็ได้ มีความรู้สึกที่ไม่ใช่คุกก็ตอนมาอยู่ที่บางขวาง เพราะว่าบางขวางมีทุกอย่าง ขอให้เงินจ่ายเท่านั้นก็พอ กะเทยที่บางขวางเหมือนราชินีหมด เพราะว่าโทษสูงแล้วผู้ชายไม่ค่อยได้เจอผู้หญิง ถ้าใครมีผัวเลี้ยงดึกๆก็ตีไป ส่วนใหญ่จะมีพวกขาใหญ่และคดียาเสพติดที่โทษนานๆโทษสูงๆ ชอบเอาพวกกะเทยไปเลี้ยง ในส่วนของตัวเองครั้งแรกจะมีเจ้าแม่มาทาบถามว่ามีคนอยากเอาเราไปเลี้ยง เป็นขาใหญ่นิสัยดีและเป็นคนได้หวั่น เขาถามเราว่าสนใจมั๊ย ถ้าสนใจก็บอกได้เขาจะติดต่อให้ แต่เราบอกไปว่าขอตัวก่อนได้หรือเปล่า พอเห็นแล้วก็คิดดูแล้วว่ามันน่าจะเป็นคนนิสัยดี เพราะเป็นคนที่ชอบเอาอกเอาใจมาก และฟังจากคนรอบๆข้าง ส่วนใหญ่ก็ว่าเขาเป็นคนนิสัยดีและที่เคยมีเมียเป็นกะเทยมาก่อน ตอนที่อยู่แปดริ้วมีกะเทยรุ่นพี่ที่เคยอยู่ที่บางขวางมาก่อน บอกสอนว่า ถ้ามาอยู่บางขวางแล้วไม่ต้องกลัวว่าจะอดตาย เป็นกะเทยไปวันแรกก็มีคนมาจองตัวแล้ว แล้วถ้าคิดจะมีผัวต้องมีผัวคดียาเสพติดเป็นคนต่างชาติ เอาโทษสูงๆไว้ก่อน ก็เลยตอบตกลงไป รุ่งขึ้นมาจึงได้แต่งงานกันเลย เขาเอาเงินสินสอดมาให้เป็นเงินสดจำนวน 5 หมื่นบาท ทองอีก 5 บาท โดยพาผู้ใหญ่ที่เป็นหัวหน้าแดนและเพื่อนๆมาเป็นสักขีพยาน และก็มีการจัดเลี้ยงกันนิดหน่อย หลังจากนั้นก็ย้ายห้องโดยย้ายขึ้นมานอนกับเขาข้างบน ซึ่ง

ที่บางขวางสามารถลือคจำนวนผู้ต้องขังที่นอนในห้องนั้นได้ ห้องนั้นนอนกันแค่ 6 คนและมีแต่นักโทษต่างชาติ

ภูซงค์ : หลังจากเข้ามาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง ภูซงค์เริ่มสังเกตพฤติกรรมการใช้ชีวิตของเพื่อนผู้ต้องขังและโดยเฉพาะเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย หลังจากผ่านสองเดือนจึงตัดสินใจคบกับเพื่อนผู้ต้องขังชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนได้ห้วนติดในคดียาเสพติดเหมือนกัน โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เป็นกะเทย หลังจากได้คุยกันอยู่ 2-3 วัน จึงตัดสินใจเป็นแฟนกัน แต่ก่อนที่จะอยู่ด้วยกันต้องมีการแต่งงานกันตามธรรมเนียมของที่นี่และถือเป็นหน้าตาของกะเทยที่อยู่ที่นี่ด้วย โดยการแต่งงานก็จะมีพิธีเรียบง่าย เริ่มจากพิธีการสู่ขอโดยเชิญแขกผู้ใหญ่ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เรือนจำมาเป็นสักขีพยาน มีเงินสินสอดจำนวนหนึ่ง มีการจัดเลี้ยงและการส่งตัวเข้าเรือนหอ จึงจะสามารถอยู่ด้วยกันได้ หลังจากเสร็จสิ้นพิธีแต่งงานก็ได้ย้ายห้องนอนมานอนกับแฟน ซึ่งจะนอนรวมกับเพื่อนผู้ต้องขังอีก 3 คน แต่จะมีม่านกันบริเวณที่นอนของภูซงค์กับแฟน

เมื่อผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศตัดสินใจคบกับเพื่อนผู้ต้องขัง หลังจากนั้นก็เริ่มที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน เพราะจุดมุ่งหมายของผู้ต้องขังชายส่วนใหญ่ก็เพื่อต้องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านั้น เพื่อเป็นสิ่งสนองอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของตนเอง ซึ่งผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านั้นก็รู้เป็นอย่างดีแล้วก่อนที่จะคบกันเป็นสามีภรรยา แต่ด้วยความต้องการความเป็นอยู่ที่ดี ที่สะดวกสบาย จึงรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร หลังจากที่ตัดสินใจคบกันเป็นสามีภรรยาแล้ว ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะเลือกคบกับเพื่อนผู้ต้องขังเพียงคนเดียว เพราะเป็นการป้องกันการเกิดปัญหา โดยเฉพาะปัญหาการทะเลาะเบาะแว้ง แต่ก็จะมีผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศบางคน ทำตัวมีปัญหาโดยแอบไปมองหรือให้ความหวังเพื่อนผู้ต้องขังคนอื่นๆ จนเกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน เมื่อเกิดปัญหาลงโทษที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศกลัวกันมากที่สุดคือ การถูกตัดผม เพราะผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านี้สามารถไว้ผมยาวได้ ทุกคนจึงพยายามจะไม่สร้างปัญหาเพราะกลัวถูกตัดผม และจะมีผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศที่เป็นหัวหน้าคอยดูแลอยู่ ในส่วนของ การเปลี่ยนคู่ก็จะมีการเปลี่ยนคู่บ้าง เพราะเมื่อมีการย้ายแดนหรือย้ายเรือนจำ ก็ถือว่าความสัมพันธ์กับคู่เก่าสิ้นสุดลงไปด้วย และผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่เมื่อถูกย้ายแดนหรือย้ายเรือนจำก็จะพยายามหาคู่อื่นใหม่ เพราะไม่อยากใช้ชีวิตที่ลำบาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะเคยมีประสบการณ์การมีแฟนมาแล้วหลายคน ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษา

ธีระศักดิ์ : การมีความสัมพันธ์ทางเพศถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องมีอยู่แล้ว แฟนที่คบกันก็ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเรา เพราะผู้ต้องขังชายเหล่านั้นยังมีความต้องการทางเพศและกิเลสตัณหา กะเทยจึงเป็นทางออกทางหนึ่งในความต้องการของผู้ชายเหล่านั้น

สมศักดิ์ : โดยในช่วงแรกๆที่เรือนจำกลางบางขวาง สมศักดิ์จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขัง โดยได้เงินและสิ่งตอบแทนอื่นๆจนทำให้มีเงินเก็บจำนวนมาก ทำให้รู้สึกชอบและไม่รังเกียจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังที่มีเงิน แต่จะเลือกคบทีละคนไม่คบทีละหลายคนเพราะจะทำให้เกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน

ภูษงค์ : หลังจากนั้นจึงตัดสินใจคบกับเพื่อนผู้ต้องขังชายคนหนึ่ง โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เป็นกะเทย ภูษงค์จึงย้ายห้องนอนมานอนกับแฟนและเริ่มมีเพศสัมพันธ์กันซึ่งจะมีเพศสัมพันธ์กันบ่อยๆ

พงศธร : พงศธรตัดสินใจคบกับแฟนคนหนึ่งและก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์กัน เพราะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้น ก็รู้อยู่แล้วว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ส่วนช่วงเวลาและสถานที่ที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีเพศสัมพันธ์กับแฟนนั้น ช่วงเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กันก็จะเป็นช่วงกลางดึก โดยใช้ผ้าห่มคลุมแล้วมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งจะมีเพศสัมพันธ์กันบ่อยเฉลี่ยแล้วประมาณ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ ในส่วนของเรือนจำกลางคลองเปรมซึ่งเป็นเรือนจำที่แยกห้องนอนของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศออกจากเพื่อนผู้ต้องขังอื่นๆ จะอาศัยช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ที่สามารถอยู่ด้วยกันได้มีเพศสัมพันธ์กัน ในเรื่องของสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์กัน ก็จะใช้สถานที่ต่างๆในเรือนจำขึ้นอยู่กับโอกาสที่เอื้ออำนวย เช่น ในเรือนนอน ตามซอกตามหลืบ หรือภาษาที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเรียกกันว่า “เหล็ยมใครเหล็ยมมัน” เป็นต้น

ในส่วนของการดูแลเรื่องสุขอนามัยนั้น ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะมีวิธีดูแลป้องกันด้านสุขอนามัย โดยการให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อป้องกันโรคติดต่อ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งถุงยางอนามัยก็ได้รับแจกมาจากโรงพยาบาล บางครั้งไม่ต้องเอ่ยปากขอหมอก็จะแจกให้อยู่เป็นประจำ เพราะหมอก็รู้ว่าผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขัง จึงช่วยป้องกันอีกทางหนึ่ง และในทุกๆเดือนผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านี้ก็จะไปให้หมอดตรวจร่างกาย โดยเฉพาะการเจาะเลือดเพื่อตรวจโรคเอดส์ทุกคนจะสนใจในเรื่องนี้มาก เพราะมีประสบการณ์เคยเห็นเพื่อนผู้ต้องขังเสียชีวิตเพราะโรคติดต่อในเรือนจำมาพอสมควร

อภิรัชย์ : อภิรัชย์จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนประมาณ 2-3 ครั้งต่ออาทิตย์ขึ้นอยู่กับโอกาสที่เอื้ออำนวยให้ ถึงแม้จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนบ่อยๆแต่ก็ยังมีความระวังตัวเอง โดยการให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ซึ่งไปขอมาจากหมอที่โรงพยาบาล แต่หากวันไหนมีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่ได้ใส่ถุงยาง อภิรัชย์จะกำชับให้แฟนทำความสะอาดให้ดีเสียก่อน เพราะเหมียวก็กลัวติดโรคทางเพศเหมือนกัน โดยเฉพาะ โรคเอดส์

ศรายุทธ : ศรายุทธตัดสินใจคบกับเค้าเป็นแฟน เพราะรู้สึกเกรงใจแม่สื่อ หลังจากที่อยู่กับแฟนมาได้สักระยะจึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับแฟนซึ่งจะแอบมีเพศสัมพันธ์กันตามสถานที่และ โอกาสที่เอื้ออำนวย โดยเฉพาะ วันเสาร์-อาทิตย์จะหาสถานที่ๆลับตาคนเพื่ออยู่ด้วยกันและก็มีเพศสัมพันธ์กัน

ธีระศักดิ์ : ส่วนใหญ่ก็จะมีเพศสัมพันธ์กันในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ ซึ่งไม่ต้องเข้ากองงาน ทำให้มีเวลาอยู่กับแฟนได้ทั้งวัน เวลาจะมีอะไรกัน ก็จะมีกันในทุกๆเตรียมกันไว้ ถ้าเป็นวันธรรมดาจะไม่มีโอกาสเลย เพราะต้องแยกห้องนอนกัน ช่วงเสาร์-อาทิตย์นี้แหละจึงเป็นช่วงที่เหมาะสมที่สุด ทางนายก็ไม่ได้ห้ามอะไร เพียงแต่ว่าอย่าก่อปัญหาและเกินขอบเขตมากนัก มีอะไรกับแฟนก็ประมาณ 2-3 ครั้งต่ออาทิตย์ แล้วแต่ช่วง โอกาสที่เอื้ออำนวยด้วย แต่ในเรื่องการดูแลสุขภาพ ธีระศักดิ์ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก การที่จะเลือกคบกับใคร ธีระศักดิ์จะดูอย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยเฉพาะเรื่องสุขภาพ ซึ่งจะต้องให้แน่ใจเสียก่อนว่าไม่เคยมีประวัติเกี่ยวกับโรคติดต่อใดๆ ไม่ว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศ โรคเอดส์ หรือวัณโรค จึงจะค่อยตัดสินใจอยู่ด้วย ก่อนที่จะตัดสินใจอยู่กับแฟนทั้งสองคนนี้ได้ พาแฟนไปตรวจโรคที่โรงพยาบาลของกรมราชทัณฑ์ซึ่งอยู่ใกล้ๆ เพราะกลัวว่าเขาจะเป็นโรคติดต่อโดยเฉพาะ โรคเอดส์กลัวมาก เคยเห็นคนที่ป่วยโรคนี้แล้วน่ากลัวมากเลยทำให้ต้องกังวลบ้าง แต่เมื่อไปตรวจแล้วไม่พบว่าเป็นอะไร ก็จะสบายใจขึ้น และทุกๆหกเดือนก็จะพาเขาไปตรวจซ้ำอีก ส่วนตอนที่มิอะไรกันก็จะใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง แต่ถ้าครั้งไหนไม่ได้ใส่ก็จะพยายามทำความสะอาดให้ดี ถุงยางอนามัยก็ได้จากหมอดอนไปตรวจที่โรงพยาบาล หรือบางครั้งหมอเห็นเราที่เป็นกะเทยก็จะแจกให้เลย เพราะท่านเข้าใจและหาทางป้องกันให้เรา เรื่องการดูแลสุขภาพจึงเป็นเรื่องที่กะเทยที่มีแฟนควรใส่ใจกับมัน เพราะถ้ามันแค่คิดสนุกอย่างเดียว เวลามีปัญหาที่ไม่มีใครอยากยุ่งด้วย

สุรัชย์ : คบกันมาได้ประมาณหนึ่งอาทิตย์จึงมีเพศสัมพันธ์กับแฟน มักแอบมีกันในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ โดยสถานที่ๆมิอะไรกันก็เป็นตามชอกตามชอยที่ลับตาคน หรือไม่บางครั้งหากสบ

โอกาสที่ใดก็จะแอบมีอะไรกันบ่อยๆ เพราะแฟนเป็นคนที่มีความต้องการทางเพศสูง ในส่วนการป้องกันโรคติดต่อก็จะให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ซึ่งแฟนไม่อยากจะใส่ แต่สุรชัยก็จะไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยทำให้ต้องใส่ทุกครั้ง ถุงยางอนามัยก็จะไปเอามาจากโรงพยาบาล สุรชัยกลัวการติดโรคมามากโดยเฉพาะโรคเอดส์เพราะเคยได้ยินพี่ๆทะเล่าให้ฟังว่ามีคนตายจากการติดเอดส์ในนี้มาแล้ว ทำให้สุรชัยกังวลใจและต้องกำชับแฟนทุกครั้ง

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำนั้น ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้โดยมองว่าเรือนจำหรือคุกเป็นสังคมหนึ่งที่เหมือนกับสังคมภายนอกซึ่งจะมีจุดที่แตกต่างกันบ้างในเรื่องของการถูกจำกัดอิสรภาพ การต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แออัด การอยู่ภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับที่เคร่งครัด เป็นต้น ดังนั้นพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศต้องเรียนรู้และฝึกฝนการเป็นสมาชิกของสังคมในเรือนจำเพื่อให้สามารถปรับตัวต่อการใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำได้ โดยผ่านองค์ประกอบของการเรียนรู้และรับรู้ดังนี้

1. องค์ประกอบเรื่องความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ในสังคมเรือนจำ เช่น ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ค่านิยม ความเชื่อของคนในสังคมเรือนจำ เพื่อนำไปปรับตัวต่อการใช้ชีวิตประจำวันและปฏิบัติต่อคนอื่น ๆ อีกทั้งถ่ายทอดและฝึกฝนให้กับผู้อื่นที่เข้ามาใหม่ในสังคมเรือนจำ โดยเน้นถึงการเรียนรู้และรับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของคนในสังคมเรือนจำ

2. องค์ประกอบการกระทำระหว่างกันในสังคมเรือนจำ เป็นการที่ผู้ให้การขัดเกลาและผู้รับการขัดเกลา มีการติดต่อสัมพันธ์กันก่อนเพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ เช่น กฎระเบียบข้อบังคับของทางเรือนจำ ประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์ในเรือนจำ เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางอารมณ์และจิตใจ ทำให้มีการเรียนรู้และรับรู้แบบแผนของสังคมเรือนจำจนเป็นสมาชิกได้ โดยมีกลุ่มเพื่อนเป็นแหล่งที่มีการติดต่อตัวต่อตัวและมีอิทธิพลมาก

3. องค์ประกอบเรื่องภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ในสังคมเรือนจำ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่สื่อให้คนในสังคมเรือนจำรับรู้และเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารกันออกไป เช่น การมีศัพท์เฉพาะในการเรียกแทนสิ่งต่างๆ ของกลุ่มรักร่วมเพศในเรือนจำ เป็นต้น และทำให้สามารถแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิด และค่านิยมของคนกับผู้อื่นได้

4. องค์ประกอบเรื่องความรักและความชอบพอ ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งในพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ในสังคมเรือนจำ ซึ่งปัจจัยนี้เองที่ทำให้พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ในสังคมเรือนจำมีการติดต่อกันสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้การขัดเกลากับผู้รับการขัดเกลาเป็นแบบตัวต่อตัว และมีผลต่อการขัดเกลามากกว่าหน่วยนำในการขัดเกลาอย่างอื่น

5. องค์ประกอบเรื่องสภาพแวดล้อมในการมีพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ในสังคมเรือนจำ ซึ่งประกอบด้วยทั้งสิ่งมีชีวิตรวมทั้งตัวผู้ให้การขัดเกลา ผู้รับการขัดเกลา และผู้อื่น และสิ่งไม่มีชีวิต เช่น เหตุการณ์ในแต่ละวัน สภาพการณ์ต่างๆในเรือนจำ รวมถึงวัฒนธรรมต่างๆของสังคมเรือนจำนั้นด้วย ซึ่งสิ่งที่ได้เรียนรู้และรับรู้ในช่วงแรกจะทำหน้าที่เสมือนเป็นเครื่องกรองสิ่งที่จะรับเข้ามาในกระบวนการเรียนรู้และรับรู้ในภายหลัง

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านี้ มีความคาดหวังในอนาคตข้างหน้าหลังจากพ้นโทษออกไปแล้ว ส่วนใหญ่อยากกลับไปใช้ชีวิตเรียบง่ายกับครอบครัว ประกอบอาชีพเล็กๆน้อยๆที่ตัวเองถนัด เช่น เปิดร้านขายของชำ ขายเสื้อผ้า ทำเสริมสวย เป็นต้น และจะไม่หันไปกระทำผิดซ้ำอีก ในส่วนของกรยอมรับของสังคม ทุกคนไม่สนใจในเรื่องนี้เพราะคิดว่าคนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เราสามารถเลือกที่จะทำได้ เราตั้งใจดีแล้วที่จะกลับตัวเป็นคนดี สังคมคงจะให้ภัยและยอมรับได้ ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศก็คงแล้วแต่โชคชะตา หากจะมีก็คงมีเองแต่หากไม่มีก็คงไม่ไปเรียกร้องหาผู้ชาย จะขอใช้ชีวิตเรียบง่ายกับครอบครัวต่อไปอย่างมีความสุข